

АРХИВ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

БИБЛИОТЕКА ИНФОРМАТИВНИХ СРЕДСТАВА

ИНВЕНТАР

**ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛАТ
КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
У КЕЈПТАУНУ**

1941-1945 (1941-1946)

Лидија Опојевлић

Београд, 2005

Библиотека информативних средстава

ИНВЕНТАР
сумарно-аналитички

AJ-390

ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛАТ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
У КЕЈПТАУНУ
1941-1945 (1941-1946)

Лидија Опојевлић

САДРЖАЈ ИНВЕНТАРА

	Страна
ИСТОРИЈСКА БЕЛЕШКА	V
ИСТОРИЈАТ СТВАРАОЦА ФОНДА	VII
УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА СТВАРАОЦА ФОНДА.....	XIII
РЕГИСТРАТУРСКО ПОСЛОВАЊЕ СТВАРАОЦА ФОНДА	XIII
СТАЊЕ И ЗНАЧАЈ АРХИВСКЕ ГРАЂЕ ФОНДА.....	XIV
СТРУКТУРА АРХИВСКЕ ГРАЂЕ.....	XIX
ОПИС ЈЕДИНИЦА ОПИСА	1
ПОПИС АДМИНИСТРАТИВНИХ КЊИГА.....	19
ИНДЕКСИ АРХИВСКЕ ГРАЂЕ ФОНДА	23
ИМЕНСКИ ИНДЕКС.....	25
ГЕОГРАФСКИ ИНДЕКС	30
ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ИНДЕКС	33
ТЕМАТСКИ ИНДЕКС.....	36

ИСТОРИЈСКА БЕЛЕШКА

ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛАТ КРАЉЕВИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ У КЕЈПТАУНУ 1941-1945 (1941-1946)

ИСТОРИЈАТ СТВАРОЦА ФОНДА

Генерални конзулат Краљевине Југославије у Кејптауну отворен је указом од 3.6.1941. године.¹ Разлози за отварање Конзулата у Јужноафричкој Унији² у директној су вези са драматичном ситуацијом у којој се наша Југославија немачким бомбардовањем, окупацијом и потписивањем капитулације југословенске војске. Краљ Петар II и влада Душана Симовића нашли су се у емиграцији, а с њима и велики део избеглица, већином високог државничког чиновништва са породицама и један мали део војних снага. Њихову судбину делили су и југословенски држављани, углавном службеници МИП-а КЈ из окупираних земаља Европе.³

Седиште југословенског краља и владе током Другог светског рата, те многих других европских влада у емиграцији, било је у Лондону. До свог одредишта стигли су преко Грчке

¹ АЈ, Емигрантска влада (103)-15-118, пов. бр. 721, 3.6.1941. у Јерусалиму; *Службене новине* бр. 1, 19.8.1941. у Лондону.

² Јужноафричка Унија – ЈАУ – (данас Јужноафричка Република), раније британска колонија, била је чланица Британског комонвелта са статусом готово независне државе, уз признавање британске круне само начелно у виду гувернера колоније, али и под великим утицајем британске политике. Борба за самосталност Јужне Африке почиње од 19. века (1814), када она једним делом постаје британска колонија (Кејп). Пре тога је тај део Африке био насељен, поред домородачког становништва (Бушмани, Хотентоти и Банту), од 17. века и европским досељеницима, већином Холанђанима (Бури), који су касније са првобитних територија били потиснути од Енглеза (“Велики трек” – померање Холанђана на север у Натал и Оринџ – Орање или Orange). До сукоба између Бура и Британаца долази углавном око превласти над богатим налазиштима злата и дијаманата, да би касније прерастао у борбу за самосталност Јужне Африке. Та борба ће кулминирати у Бурском рату (1899-1902). Истовремено долази до концентрисања афричких племена на посебне територије, од којих ће Британци створити протекторате и изузети их из ЈАУ. С друге стране оснивају су се самосталне бурске државе (Натал и Оринџ), где је створен националистички, африканерски фронт за самосталност Јужне Африке или остварење високе аутономије у оквиру Британске империје. Африканерски блок, после пораза у Бурском рату, ипак успева да добије на политичком пољу, убедивши владу В. Британије да призна стварање Јужноафричке Уније (Кејп, Трансвал, Натал и Оринџ) 1910. године, са сопственим парламентом и владом, мада под британском суверенитетом, у виду гувернера колоније. Политичке борбе унутар Уније од 1910. године водиле су се на релацији за коначни раскид са В. Британијом и против њега, што је посебно било изражено у току Првог и Другог светског рата, када је ЈАУ учествовала на страни В. Британије. Вестминистерским статутом 1931. године ЈАУ је, као и Канада, Аустралија и Нови Зеланд, добила потпуну независност, односно аутономију у вршењу спољне и унутрашње политике, и постала равноправна чланица Британског комонвелта (Commonwealth of Nations).

Једна од главних одлика унутрашње политике Јужноафричке Уније, а касније и Јужноафричке Републике, било је расно питање. Тај појам је прво употребљаван за односе између Бура и Енглеза и то је само доказ колико је највећи део афричког становништва игнорисан у политичком смислу. Афрички национални конгрес за борбу против расне дискриминације формиран је 1912. године, а један од његових најзначајнијих вођа Алберт Лухтули користио је методе мирне борбе, по угледу на Гандија. Закони о одвајању раса (Апартхејд) донети су 1913. године. Због изразитог расистичког става већине јужноафричких партија белаца, а посебно националиста, у међуратном периоду су само потврђени закони о расној сегрегацији. Видови отпора афричког становништва били су и стални штрајкови у рудницима. Тако се унутрашња ситуација у ЈАУ током целог 20. века одликовала тешким супротностима и дубоким превирањима, све већим успостављањем расних баријера, јачањем економске експлоатације и сврставањем огромне масе становништва на ранг друштвених заједница без основних људских права: АЈ, Генерални конзулат у Кејптауну (390)-1-2, б.б. Приказ развоја политичких догађаја ЈАУ у првој половини 20. века у последњих педест година [1945]; *Nova Larousse enciklopedija II*, 786-787; Zdravko Pečar, *Afrička kretanja*, Zagreb 1965, 244-262.

³ Б. Петрановић, *Историја Југославије 1918-1988 II*, Београд 1988, 15-53; *Jugoslovenske vlade u izbjeglištvu 1941-1943 I*, прир. В. Krizman, Београд-Zagreb 1981, 5-16.

и британских територија – Јерусалима, Каира, а највећи део избеглица преко Јужне Африке. У Јерусалиму, где је једно време била смештена влада, донете су одлуке о трајном смештају самог министарског савета, краља и избеглица, као и о самом путу до одредишта. Највећи део избеглица и део министара требало је да стигне до Америке и Канаде јединим тада могућим морским путевима. Како је Средоземље због ратних сукоба било непроходно, пут је водио од Каира кроз Црвено море, даље ка Јужној Африци.⁴ Ту је требало обезбедити пријем избеглица, њихов привремени или трајни смештај, односно даљи пут.

Први генерални конзул у Кејптауну Стојан Гавриловић постављен је указом МИП-а КЈ од 3. 6. 1941. године.⁵ Када се говори о разлозима отварања тог конзулата, треба поменути документ за који сам генерални конзул каже “да га је предао енглеској амбасади у Каиру ради добијања агремана за његово наименовање”, у коме се, између осталог, помињу и главне надлежности конзула, а тим и указује на главне разлоге отварања Конзулата.⁶ У једној од тачака тог документа помиње се да конзул треба да “известан број Југословена који му скоро стижу у Јужноафричку Унију смести тамо у пријатељској сарадњи са властима Јужноафричке Уније”. Такође се наглашава да треба да “успостави односе између југословенске владе и пријатељске и и савезничке владе Јужноафричке Уније”, те да је природа његове мисије таква да треба да одржава контакте са својом владом у Лондону и југословенским посланствима у иностранству. С тим у вези треба напоменути да Стојан Гавриловић себе сматра првим дипломатским представником Краљевине Југославије акредитованим код владе Јужноафричке Уније⁷ иако он то по позитивним прописима МИП-а о дипломатско-конзуларним представништвима није могао бити. У патентном писму за Стојана Гавриловића помињу се само чисто конзулске надлежности.⁸ Међутим, према већ поменутом документу који говори о надлежностима као што је успостављање односа између две владе и према увиду у грађу, која делом одржава контакте са дипломатским кором и његове разговоре са председником владе ЈАУ генералом Слатсом, може се констатовати да су његове надлежности заиста превазилазиле надлежности једног генералног конзула. Имајући у виду ратне околности и чињеницу да у Јужноафричкој Унији није било дипломатског представника КЈ, таква изјава може наћи оправдање. На основу грађе може се рећи да је постојала идеја о отварању посланства КЈ у Преторији,⁹ али до њеног остварења, бар до 1945, није дошло.

Указом од 30. 5. 1942. године Стојан Гавриловић је премештен за секретара Посланства КЈ у Отави, а дужност је предао вицеконзулу Срђану Гоце-Гучетићу, секретару Генералног конзулата.¹⁰ Нови конзул Лука Луковић постављен је указом МИП-а од 9. 7. 1942. године,¹¹ а дужност је преузео 16. јула те године.¹² Он је у априлу 1943. премештен на место генералног конзула у Цариграду,¹³ а дужност је предао вицеконзулу 10. јула те године.¹⁴

⁴ У разматрању су тада били и други морски путеви, као што је пут преко Бомбаја и Сиднеја америчким бродовима ило преко СССР-а и Аљаске за Америку: *Jugoslovenske vlade u izbjeglištvu 1941-1943 I*, 15.

⁵ *Службене новине бр. 1*, 19. 8. 1941. година.

⁶ АЈ-390-7-26, овај акт није протоколисан и има само датум одлагања у досије (23. 07. 1941). По свему судећи, то је само препис онога што је он предао енглеској амбасади.

⁷ АЈ-390-6-22, б.б, 23. 12. 1941. година.

⁸ АЈ-390-7-26, пов.бр. 411, 26.3.1942. Заједно са враћеним патентним писмом С. Гавриловић је добио егзекуатуру од јужноафричких власти.

⁹ АЈ-390-6-21, пов.бр. 145, 24. 1. 1942. (У питању је извештај генералног конзула о преговорима са грчким послаником у ЈАУ по питању стварања Балканске Уније); АЈ-1-1, пов. бр. 299, 2. 8. 1941: у свом извештају о разговору са помоћником министра иностраних послова Боденштајном конзул каже да га је он замолио да својој влади пренесе захвалност што је послала свог дипломатског представника у ЈАУ.

¹⁰ АЈ-390-7-26, пов. бр. 594, 2. 6. 1942. година.

¹¹ АЈ-390-7-26, пов. бр. 693, 13. 7. 1942. година.

¹² АЈ-390-7-26, пов. бр. 703, 16. 7. 1942. година.

¹³ АЈ-390-7-27, пов. бр. 241, 7. 4. 1943. година.

¹⁴ АЈ-390-7-27, пов. бр. 261, 16. 4. 1943. година.

Министарство иностраних послова је у свом телеграму обавестило Конзулат да је за новог генералног конзула постављен Божидар Стојановић,¹⁵ пре тога делегат нашег Црвеног крста у Буенос Ајресу.¹⁶ Он је ступио на дужност 4. 6. 1943. године.¹⁷ Божидар Стојановић је пензионисан у октобру 1944,¹⁸ а заменио га је Душан Петровић, чиновник Конзулата, у својству вршиоца дужности генералног конзула.¹⁹

Душан Петровић је остао на месту генералног конзула све до лета 1945. године, када је добио наређење од министра иностраних послова владе ДФЈ да се врати у земљу, а дужност преда Милутину Ј. Ђуришићу, протоколисту Конзулата. Ђуришић је такође био у својству вршиоца дужности генералног конзула.²⁰ Иако у грађи овог фонда постоји телеграм МИП-а којим обавештава Конзулат да је указом МИП-а од 12. 2. 1945. за генералног конзула у Кејптауну постављен Анте Павелић, секретар Посланства у Берну,²¹ то није остварено, тим пре што је он убрзо пензионисан.

У фонду први пут срећемо име Демократске Федеративне Југославије 8. 9. 1945. године у потпису вршиоца дужности генералног конзула ДФЈ,²² а у акту од 8. 12. 1945. назив Генерални конзулат ФНРЈ.²³ По Благајничкој књизи у којој су подаци завођени до 31. 9. 1946. може се закључити да је Генерални конзулат у Кејптауну наставио са радом и после 1945. године.

Кејптаун, као један од два главна града Јужноафричке Уније (законодавни центар) и велика лука на самом рубу Африке, био је погодан за отварање Генералног конзулата у приликама у каквим је започео са радом. Међутим, већ исте године генерални конзул предлаже МИП-у да се седиште Конзулата премести у Преторију (административни центар) “утолико пре што су се прилике око избеглица углавном стабилизовале”, да би убудуће могао да оствари ближи контакт са владом Јужноафричке Уније, а посебно с њеним председником владе и министром иностраних послова генералом Сматсом.²⁴

¹⁵ АЈ, Министарство иностраних послова (334), Персонални одсек, Ф-168, Персонални досије Божидара Стојановића, Упр. пов. бр. 881, 12. 4. 1943. година.

¹⁶ АЈ-334-Персонални одсек, Ф-168, Досије Б.С, Упр. пов. бр. 411, 19. 2. 1943. година.

¹⁷ АЈ-3907-27, пов.бр. 419, 4. 6. 1943. година.

¹⁸ АЈ-390-7-27, пов.бр. 720, 16. 10. 1944; *Службене новине* бр. 20, 25. 10. 1944. година.

¹⁹ Исто, Душан Петровић био је почасни конзул у Сингапуру, али је после доласка у Кејптаун, задржао то звање.

²⁰ АЈ-390-7-27, пов.бр. 424, 16. 7. 1945. година.

²¹ АЈ- 390-7-27, пов.бр. 210, 23. 3. 1945. година.

²² АЈ-3907-27, б.б. 8. 9. 1945. година.

²³ АЈ-390-7-27, пов.бр. 803, 8. 12. 1945. година.

²⁴ АЈ-390-7-26, пов.бр. 298, 17. 8. 1941; Генерал Јан Сматс, у време деловања тог конзулата већ угледни светски политичар, обележио је политичка збивања у Унији у првој половини 20. века (председник владе од 1918-1924. и 1939-1948). Он је одиграо значајну улогу у остварењу високе аутономије Јужноафричке Уније, готово независности у оквиру Британске империје. Сматс је на почетку своје политичке каријере припадао заједничком, африканерском блоку, који се борио за самосталност ЈАУ, да би дошавши на власт, почео да заступа умеренију, пробритански оријентисану струју, поготово у току два светска рата, што ће, између осталог, довести и до његовог пада 1924. године и доласка на власт националиста, на челу са генералом Херцогом, а касније Маланом. Силазак са власти није значајно и његово повлачење са политичке сцене. Вративши се у земљу започео је жестоку кампању против владе. На руку му је ишла економска криза, која је у ЈАУ делом била изазвана непристајањем јужноафричке владе да одбаци златну подлогу и прихвати стерлинг као што је тада урадила В. Британија. Ослабљена влада Херцогова морала је да прихвати компромис и предлог Сматса, који се пре тога удружио са Радничком странком, да Сматсова странка уђе у владу и да се фузионишу те две странке (Националистичка и Јужноафричка странка генерала Сматса у Уједињену странку). Иако је странка опстала са тим називом, ипак су се размимоишли Херцог и Сматс о учешћу ЈАУ у рату на страни В. Британије, и поновног зближавања Херцога и Малана и стварања Уједињене националистичке странке, која ће бити главни опонент владиној политици ослањања на В. Британију у спољној политици, те учешћу у рату, стално понављајући своје захтеве за раскидање свих веза са В. Британијом и за проглашавање републике. С друге стране, Сматс је свој поновни долазак на власт морао да плати пристајањем на усвајање више закона против “обојених”, што није било у складу са његовом ранијом политиком.

Пре оснивања Генералног конзулата КЈ у Кејптауну, на територији Јужноафричке Уније постојало је неколико почасних конзулата КЈ, основаних превасходно на захтев југословенских исељеничких друштава, да би се у току деловања тог конзулата њихове дужности прошириле на контакте са јужноафричким властима ради зближавања две владе, што се, пре свега, односи на почасног конзула у Јоханесбургу и обавештавање јужноафричке јавности о нашим приликама и проблемима.²⁵

Први почасни конзулат отворен је 1928. године у Јоханесбургу, где је постојала велика југословенска колонија, на захтев југословенског друштва “Словенска зора”. Указом краља Александра I постављен је први почасни конзул Д. Робертсон. Његова територијална надлежност обухватала је целу Јужноафричку Унију.²⁶ На месту почасног конзула у Јоханесбургу од 1930. до 1938. године био је Данило Штрекељ, а затим Драгутин Т. Лубински,²⁷ а у раздобљу 1941-1945, на предлог генералног конзула С. Гавриловића, постављен је А. Б. Хофмајер, брат министра финансија Јужноафричке Уније.²⁸ Тај конзулат је, изгледа, од самог почетка имао право визирања пасоша.²⁹ У међуратном периоду, 1936. године, отворен је и почасни конзулат у Херкулесу, односно Преторији, када је за почасног конзула изабран Ђорђе Синовић, који је на тој функцији остао све до 1945. године.³⁰ У јужноафричкој луци Дурбану је 1939. отворен почасни конзулат КЈ, где је од почетка па све до 1945. године деловао као почасни конзул Александар Блеки.³¹

Надлежности конзула су само делимично биле одређене Уредбом МИП-а из 1939. године,³² док су функције биле детаљно разрађене у Упутству за конзуларну службу из 1929. године.³³ Узимајући у обзир специфичне околности у којима је отворен Генерални конзулат, треба рећи да су њиме биле одређене и специфичне надлежности тог конзулата. Већ поменути акт, који је први генерални конзул предао енглеској амбасади у Каиру, јасно говори о главним надлежностима генералног конзула у Кејптауну. Такође треба поменути акт у коме генерални конзул наводи своје уобичајене дужности. Одговарајући на захтев министра Нинчића да напише извештај о нашим тајним дипломатским преговорима 1940/1941. године “пошто су сви најбитнији документи о тим преговорима и односима спаљени и никаква писана трага о њима више нема”, конзул каже да није у стању да напише извештај “пошто су се конзуларни послови у у толикој мери развили, да сам у последње време преко целог дана анга-

Сматс је британско поверње задобио својом политичком умешношћу и активним учешћем у Првом светском рату, а углед у свету стекао дајући свој печат у стварању Друштва народа и учешћем на Конференцији мира у Паризу, где је заступао ЈАУ као самостални субјект у оквиру Британског комонвелта. Јужноафричка Унија је, као учесница у рату на страни Антанте, 1920. године добила мандат над Југозападном Африком: АЈ-390-1-2, б.б. Приказ развоја политичких догађаја у Јужноафричкој Унији у последњих педесет година [1945]; *Nova Larousse enciklopedija II*, 786-787; Z. Реџар, n.d., 244-262.

²⁵ АЈ-390-7-28, пов.бр. 513, 15. 9. 1941. година.

²⁶ АЈ-Министарство иностраних послова КЈ, Конзуларно-привредно одељење (334), Ф-3, Краљевски конзулати, бр. 2377, 18.4.1928. година.

²⁷ АЈ-334-КПО, Регистар конзула – књига бр. 92, 292.

²⁸ АЈ-390-7-28, пов.бр. 506, 24. 9. 1941; У једном свом извештају о почасном конзулату у Јоханесбургу, конзул каже да то није само почасна функција већ да је везана за конкретне задатке као што су контакти са јужноафричком владом, обавештавање домаће јавности о нашим приликама и решавање проблема везаних за југословенску колонију итд.: АЈ-390-7-28, пов.бр. 513, 25. 9. 1941. година.

²⁹ АЈ-Генерални конзулат у Цариграду (411)-24-50, бр. 4757, 5. 11. 1929: Списак конзулата који имају право визирања пасоша.

³⁰ АЈ-334-КПО, књига 92, 295.

³¹ АЈ-334-КПО, Ф-3, бр. 8982, 5. 10. 1939: Указ о постављењу А. Блекија на место почасног конзула.

³² *Службене новине* бр. 187, 18. 8. 1939: Уредба са законском снагом о уређењу Министарства иностраних послова и дипломатским и конзуларним представништвима КЈ у иностранству. Чланови који се односе на Конзулате су од 49. до 57. члана, а конкретно који се односи на надлежности је 52. члан.

³³ *Упутство за конзуларну службу*, Министарство иностраних дела, Београд 1929. година.

жован контактом са властима, и разним пословима текуће администрације: колонијом, морнарима, пасошима, бродовима, парама и многим другим стварима”.³⁴

Његова главна брига, после доласку у Кејптаун, биле су избеглице, односно њихов пријем, смештај (привремени или трајни) и брига о њиховом путовању даље. О тим конзуловим активностима сведочи кореспонденција Конзулата са МИП-ом, нашим и страним дипломатско-конзуларним представништвима, јужноафричким властима, пре свега са оним њеним службама које су практично омогућавале пријем, регистрацију и даљи пут, а то су поред Одељења за спољне послове и имиграционе и пристанишне власти, локалне власти у Кејптауну и Адмиралитет Велике Британије у ЈАУ. Такође о тој активности сведоче редовни извештаји МИП-у, спискови избеглица и преписка са почасним конзулима о избеглицама. Конзул у својим извештајима изражава спремност јужноафричких власти да му олакшају тај посао и каже “да су били срећни што им се пружила прилика да дају привремено уточиште нашим личностима и избеглицама који долазе из Каира и молио ме да им од стране Јужноафричке-Уније зажелим пријатан боравак овде”, поготово што су се међу њима налазили чланови наше владе.³⁵ Посредством нашег конзула избеглице су добијале визе оних земаља у које су путовале, а један мањи део, који је остао, добио је привремене дозволе за боравак. На тај начин је збринут највећи део избеглица. Расположење домаћих власти према југословенским избеглицама мења се крајем 1941. године. Због тих разлога и због високих трошкова пребацивања на југ Африке, било је планова да се отвори конзулат КЈ у Алжиру.³⁶

Генерални конзул у Кејптауну је, као што је већ речено, имао нешто другачије функције од прописаних, а то се односи на његове контакте са јужноафричким властима, а пре свега са генералом Сматсом, о важним политичким питањима, о чему сведочи више извештаја о тим непосредним контактима и догађајима везаним за унутрашњу политичку ситуацију у Унији. Исто тако грађа тог фонда сведочи и о сталним, поверљивим разговорима са конзуларним, али и дипломатским кором о догађајима на међународној сцени, деловању представника непријатељских земаља у Унији 1941, страним, невладиним организацијама као што су “Слободна Аустрија”, “Слободна Француска” и друге. Такође је имао важну улогу у посредовању између наше владе у Лондону и јужноафричке владе: став владе домаћина начелно пријатељски према нама, у почетку није био толико позитиван као према грчкој влади, али су деловање нашег конзула и званична посета југословенских министара у том смислу имали одличне резултате. Преговори са грчким послаником о предузимању заједничке акције у вези са стварањем Балканске уније и спорно питање доласка кнеза Павла у Унију само су још нека питања којима се бавио генерални конзул.

С обзиром на ратну ситуацију и стање у коме се налазила наша земља, веома је важна пропагандна активност коју је, пре свега први генерални конзул предузимао да би домаћим властима и јавности приближио стање у Југославији и деловање нашег краља и владе у емиграцији. За ту сврху најчешће је користио материјале које му је слао МИП КЈ, а које је он даље прослеђивао почасним конзулима у Јоханесбургу, Дурбану и Преторији, јужноафричкој штампи, а често је користио разне друштвене скупове, где је лично приказивао те материјале. Генерални конзул је одмах после доласка у Кејптаун ступио у контакт са локалном штампом, односно са уредницима листова *Cape Argus* и *Cape Times*, које је редовно извештавао о нашим приликама, шаљући им прерађене билтене које је добио од МИП-а и слично. У једном

³⁴ АЈ-390-6-20, пов.бр. 282, 23. 2. 1942: Извештај МИП-у: Наши тајни преговори.

³⁵ АЈ-390-1-1, пов.бр. 299, 2. 8. 1941. година.

³⁶ АЈ-103-89-343, стр.пов.бр. 756, 3. 12. 1941: у свом телеграму нашем Посланству у Каиру генерални конзул каже да јужноафричка влада, због тешке политичке и економске ситуације, неће више примати избеглице; Милан Ристовић, *У потрази за уточиштем*, Београд 1998, 167-168: Високи комесар за ЈАУ у Лондону рекао је нашој влади да јужноафричка влада на може више примати избеглице, па је наша влада у обавези да пружи гаранције за издржавање оних избеглица које су хтеле да иду у Унију. Исто је стање са јеврејским избеглицама које су се сливале у Унију до 1943. године. За неке од њих је гарантовала наша влада, а за друге јеврејска организација у Унији.

свом извештају конзул изражава задовољство што материјали заузимају видно место у тим листовима и изазивају симпатије јавног мњења и да на тај начин домаћа јавност добија правилнију слику о нама. Најважнију улогу у пропагандној делатности имао је први генерални конзул Стојан Гавриловић. Занимљиво је истаћи да је он, боравећи у Каиру пре доласка у Кејптаун, добио, највероватније од Енглеза, један документ који је био упутство за југословенску пропагандну делатност у Унији.³⁷

Предмет посебног интересовања генералног конзула била је наша колонија у Унији, која није била занемарљива. То је углавном била економска емиграција, највећим делом из Далмације и Црне Горе. Не зна се тачно када су почели да долазе на ове просторе, али судећи по једном старијем документу из грађе, сазнајемо да је већ 1915. године формирано друштво “Словенска зора”, а на основу преписке појединаца из колоније са Конзулатом види се да су неки дошли и крајем 19. века, а нешто више почетком 20. века. Највећа колонија била је у Јоханесбургу (око 1.800), а затим у Преторији, Скотсбургу, Дурбану у Кејптауну. У време отварања Конзулата, стање у колонији није било завидно, јер почасни конзулати, иако углавном основани на захтев исељеника, изгледа нису били у стању да решавају њихове проблеме. При првом сусрету са нашим конзулом чланови колоније у Јоханесбургу ставили су примедбу што влада КЈ није раније обраћала пажњу на њих и није их, као неке друге колоније, помагала ни морално ни финансијски, али су после оснивања тог конзулата одмах почели да развијају личне и административне везе са Конзулатом.³⁸ Колонисти су имали своја друштва, као што су “Словенска зора”, “Југословенски напредни клуб” и друга, која су са Конзулатом имала добру сарадњу. Генерални конзул је тим друштвима редовно слао материјале о Југославији, “Југословенски гласник”, информације о њиховим рођацима у Југославији и решавао проблеме и спорове у колонији. У својим извештајима МИП-у, конзул говори о њиховом патриотизму, али исто тако говори и о проруском опредељењу једног дела колониста. Међу њима је било и оних који су натурализовани и који нису више наши држављани, а већи део није имао никакве југословенске легитимације. Конзул је такође одржавао везе са Југословенима из Јужне и Северне Родезије и Белгијског Конга, а највише са “Родезијанским југословенским културним друштвом” из Солзберија у Јужној Родезији. Према томе би се могло закључити да се територијална надлежност Генералног конзулата у Кејптауну простирала и ван Јужноафричке Уније на поменута подручја, тим пре што је то био једини генерални конзулат у том делу Африке.³⁹

Деловање Генералног конзулата у оквиру Црвеног крста такође заузима видно место, пре свега због ратне ситуације. Конзул Стојан Гавриловић је већ у лето 1941. године основао *The Yugoslav Relief Fund* код Barclay`s банке у Кејптауну, где је сакупљан новац за наше заробљенике у Немачкој и Италији и цивиле у Југославији. Убрзо је генерални конзул, по инструкцијама МИП-а, основао Југословенски одбор Црвеног крста у Јужноафричкој Унији, па је чак напуштена идеја о Фонду. Због формалних разлога Одбор је касније регистрован као *Југословенско потпорно друштво* (*The Yugoslav Relief Society*). У главни одбор, поред конзула, улазио је и велики број домаћих угледних личности. Циљ је био да се путем добротворних акција сакупе прилози за слање пакета нашим заробљеницима, војницима на Средњем истоку, цивилима у Југославији итд. Тај одбор је деловао у сарадњи са друштвима наших колониста, домаћим добротворним друштвима, јужноафричким Црвеним крстом и централом Међународног црвеног крста у Женеви. Главни посредник за добијање информација о рођацима у Југославији био је наш посланик у Берну. Поред тога, у оквиру Конзулата деловао је и Одбор југословенских жена у чијем су раду учествовале жене избеглице.

³⁷ АЈ-390-6-24, б.б, 23.7.1941 (у досије), Heads of Agreement on Yugoslav propaganda Policy (Основне тачке споразума о политици југословенске пропаганде)

³⁸ АЈ-390-1-3, пов.бр. 558, 30. 9. 1941. година.

³⁹ Ниједан акт у фонду не говори експлицитно о територијалној надлежности Конзулата.

Војна питања су такође имала велики значај у конзуловој делатности. На основу упутстава владе и Врховне команде у Каиру, конзул је, заједно са командантом Војног депоа, а касније Војне мисије, учествовао у мобилизацији југословенских држављана у Јужној Африци, прикупљању добровољаца међу италијанским заробљеницима нашег порекла и у преговорима са јужноафричким властима у погледу снабдевања наших војних обвезника.⁴⁰ Војна мисија је 1943. године уступила место Команди југословенских курсева за тренажу ваздухопловног особља, која је према одлуци владе ДФЈ укинута у априлу 1945. године.

УНУТРАШЊА ОРГАНИЗАЦИЈА СТВАРАОЦА ФОНДА

Унутрашња организација дипломатско-конзуларних представништава није била потпуно регулисана прописима о уређењу МИП-а Краљевине Југославије. Уредба из 1939. године предвиђа да конзуларна представништва, поред шефа, могу имати и одређен број конзула, вицеконзула, писара, канцеларијских и манипулативних чиновника, помоћног и техничког особља.⁴¹ Број особља Генералног конзулата у Кејптауну није био константан. На самом почетку је поред генералног конзула радио и вицеконзул Срђан Гоце-Гучетић, протоколиста Обрад Аћимовић,⁴² те један служитељ. У оквиру Конзулата једно време је деловао и Делегат министра финансија Драшко Стојковић,⁴³ а касније је његове функције преузео генерални конзул. Због потреба Конзулата, конзул је тражио да му се одобри пријем још једног службеника због кореспонденције на енглеском језику, што му је и одобрено.⁴⁴ С временом се број службеника повећавао, па их је према једном платном списку из 1942. године било десет, али не зна се да ли су сви они имали неку функцију или су само добијали припадности у оквиру Конзулата.⁴⁵ Број особља почео је да опада крајем 1944. године, када је са одласком у пензију генералног конзула остао само вршилац дужности Душан Петровић. Генералном конзулату је у лето 1945. године достављено наређење да се сви службеници Конзулата врате у земљу изузев М. Ђуришића као вршиоца дужности и једног служитеља.⁴⁶

РЕГИСТРАТУРСКО ПОСЛОВАЊЕ СТВАРАОЦА ФОНДА

С обзиром на чињеницу да канцеларијско пословање није било регулисано никаквим прописима МИП-а, реконструкција се може обавити једино увидом у грађу самог фонда, односно анализом самих аката и сачуваних књига.

Иако би основна књига евиденције требало да буде деловодни протокол, у том конзулату вођен је само поверљиви деловодни протокол, што није одраз саме грађе, већ првенствено времена у коме је стваралац фонда радио. Из тога се може закључити да је регистратурско пословање тог конзулата било централизовано. Такође се може констатовати да канцеларијско пословање те регистратуре није било доследно спровођено, на шта су вероватно утицале и околности у којима је деловала.

⁴⁰ АЈ-390-4-14, пов.бр. 962, 7. 10. 1942: Кејптаун је био центар зоне Г (Ј. Африка, Ј. Америка, Далеки исток и Аустралија са Архипелагом) за прикупљање у даље слање наших војних обвезника у војне логоре.

⁴¹ *Службене новине КЈ*, 187-LXV, 18. 8. 1939, Уредба са законском снагом о уређењу МИП-а и дипломатских и консуларних заступништава КЈ у иностранству, члан 53.

⁴² *Службене новине*, бр. 1, 19.8.1941, Решење МИП-а бр. 744 и пов. бр. 5384.

⁴³ АЈ-390-7-26, пов.бр. 78, 23. 7. 1941. година.

⁴⁴ АЈ-390-7-26, пов.бр. 295, 18. 8. 1941. година.

⁴⁵ АЈ-390-7-26, пов.бр. 185, 3. 2. 1942. година.

⁴⁶ АЈ-390-7-27, пов.бр. 424, 16. 7. 1945. година.

Акти су завођени по принципу хронолошке нумерације. Књиге су на крају године закључиване за прве две године. У деловодном протоколу, поред редног броја и датума под којим је акт заведен, уписиван је и број и датум примљеног акта, кратак садржај и датум донетог решења. Акти су повезивани само повремено на тај начин што је у рубрици напомена уписивана веза са другим актом тог предмета. Акти означавањем са “стр. пов.”, који су били углавном политичке провенијенције, завођени су у исти деловодник. У заглављу заведених аката налази се ознака степена поверљивости под којим је заведен у деловодном протоколу, те датум настанка самог акта. Акти настали у Конзулату, али и они које је примао, често нису имали сва формална обележја, а део није ни заведен у деловодник.

Архивирање је обављано по досијеима. Број досијеа налазио се у деловодном протоколу у рубрици “регистровано”, а на самом акту на полеђини у доњем десном углу. У деловодном протоколу (1942/1943) налазили су се спискови досијеа за те године, који су, са мањим одступањима, важили до краја 1945. године. Спискови досијеа заправо представљају списак послова које је обављао Конзулат. Акти су релативно уредно означавањем бројем досијеа мада нису систематски тамо одлагани. Такође се може рећи да нису сви акти протоколирани, или је то учињено много касније. Неки акти на полеђини имају коментаре самог конзула, који ближе одређују сам документ. Ипак се не може утврдити да ли је несређено стање одраз рада саме регистратуре или околности у којима се грађа чувала од 1945. године, односно накнадних интервенција.

СТАЊЕ И ЗНАЧАЈ АРХИВСКЕ ГРАЂЕ

Грађа Генералног конзулата у Кејптауну преузета је од Савезног секретаријата за иностране послове (ССИП) примопредајним записником бр. 407/1, од 4. 6. 1990. године у количини од 1,50m (24 фасцикле и 5 књига).⁴⁷ У примопредајном записнику констатовано је да грађа није сређена ни пописана. Распон година фонда је 1941-1945. Прегледом је утврђено да је реч о грађи Генералног конзулата у Кејптауну, а не Посланства КЈ у Јоханесбургу, под којим је вођен у евиденцијама ССИП-а. Приликом рада на том фонду запажено је да је на неким фасциклама исписано грешком Посланство КЈ у Јоханесбургу и ту није било дилеме, тим пре што Посланство није ни постојало. Грађа је у Архиву накнадно препакована у 11 фасцикала, са основним назнакама о њиховом садржају. Попис фасцикала налази се у Досијеу фонда.

Затечено стање грађе изгледа доста конфузно, тако да број и назив досијеа на фасциклама углавном не одражава стање у фасциклама. Досијеи унутар фасцикала прилично су измешани, а унутар једног досијеа акти често нису послгани ни хронолошки, ни по деловодном броју. Не може се поуздано утврдити да ли је такво стање настало у регистратури или накнадном интервенцијом. У грађи се изван фасцикала нашао и један део грађе политичке провенијенције, означен често са “стр. пов.” и односи се на питање кнеза Павла и друго, који је, по свему судећи, накнадно коришћен и издвојен од остале грађе.

Треба напоменути да се заједно са књигама евиденције тог фонда налазио и један деловодни протокол (1915-1918), који по принципу разграничења припада Посланству у Букурешту.

Граничне године фонда су 1941-1945. Када се говори о распону година грађе, требало би рећи да акти иду до краја 1945. године, док се Благajничка књига завршава 31. 9. 1946. године, па на основу тога можемо закључити да је распон година грађе тог фонда 1941-1946. У грађи се налазило и неколико аката из документације друштва “Словенска зора” из

⁴⁷ АЈ, Досије фонда 390. Такође је констатовано да је грађа преузета 29. 3. 1990, али записник је сачињен касније, пошто је у АЈ грађа прегледана према договору Комисије о примопредаји грађе између ССИП-а и АЈ.

двадесетих година 20. века, али како су то само прилози, то неће утицати на граничне године грађе.

Грађа фонда није комплетна. Увидом у фонд Емигрантске владе КЈ (Председништво Министарског савета КЈ 1941-1945, АЈ-103), запажено је да тај фонд садржи грађу која припада Генералном конзулату у Кејптауну.⁴⁸

Сачувана су два деловодна протокола: 1) 6. 7. 1941-19. 11. 1941. 2) 19. 11. 1941-31. 12. 1943. године. Нису сачувани деловодни протоколи за 1944. и 1945. годину. Од књига евиденција сачувана је и Благајничка књига за време од половине 1942. до 31. 9. 1946. године.

Већи део грађе је оригиналан, са свим елементима аутентичности, али део нема никаква, или има само делимично формална обележја. Језик грађе је, поред српског, енглески и мање француски. Грађа се налази у релативно добром физичком стању. Врста аката који су највише заступљени у фонду су преписка, телеграми, извештаји, циркулари, исечци из штампе, билтени и друго. Такође треба истаћи да се у фонду налази и оригинал егзекватуре коју је добио први конзул Стојан Гавриловић. Као библиотечки материјал издвојено је неколико бројева Службених новина и Југословенског гласника.

Валоризација грађе на фонду Генералног конзулата у Кејптауну је обављена на основу критеријума садржајне вредности докумената, водећи рачуна о друштвено-историјским околностима у којима је Конзулат радио. У процесу рада на сређивању и обради грађе тог фонда издвојено је 0,50m безвредног регистратурског материјала, а то је понајвише документација везана за издавање пасоша, боравишних дозвола и виза, финансијска документација, телеграми неважне садржине везани за путовање избеглица, молбе за правну помоћ, преписка неважног садржаја и други акти који немају никакву трајну вредност за историју и науку уопште.⁴⁹

У класификацији грађе главно упориште били су досијеи које је регистратура већ створила водећи рачуна о надлежностима Конзулата, те о садржају, врсти грађе и начину архивирања. При сређивању примењиван је принцип функције и делатности ствараоца фонда. Тако је грађа Генералног конзулата у Кејптауну подељена на класификационе групе:

1. ПОЛИТИЧКИ ИЗВЕШТАЈИ
2. ЈУЖНОАФРИЧКА УНИЈА
3. ЈУГОСЛОВЕНИ У УНИЈИ
4. ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ
5. ЦРВЕНИ КРСТ
6. ВОЈНА ПИТАЊА
7. ЈУГОСЛОВЕНСКИ БРОДОВИ
8. ЈУГОСЛАВИЈА
9. КРАЉ И ВЛАДА КЈ У ЕМИГРАЦИЈИ
10. МЕЂУНАРОДНИ ОДНОСИ
11. ПРОТОКОЛ
12. ШТАМПА И ПРОПАГАНДА
13. РАД КОНЗУЛАТА
14. КЊИГЕ ЕВИДЕНЦИЈЕ

⁴⁸ АЈ-103-89-343: цела јединица описа по принципу провенијенције припада Генералном конзулату у Кејптауну.

⁴⁹ Видети Листу безвредног регистратурског материјала у Досијеу Фонда.

Основне класификационе групе подељене су даље на подгрупе и јединице описа (28), а због мале количине грађе неке групе и подгрупе уједно су јединице описа.

Када се говори о значају архивске грађе тог фонда, требало би рећи да без обзира на малу количину (0,92m), она на неки начин представља допуну фонда Емигрантске владе и употпуњава слику у којој су се нашли наша влада и Југословени који су избегли након окупације Југославије. То се пре свега односи на грађу везану за долазак наших избеглица у Кејптаун, али и материјали о раду владе и боравку једног дела наше владе у Унији и успостављању ближих веза са јужноафричким властима у Преторији. Кроз тај део грађе можемо видети и какви су били ставови јужноафричких власти према нашој влади и југословенским избеглицама, имајући у виду чињеницу да до отварања Генералног конзулата нисмо имали значајније контакте с том земљом.

Мали, али веома занимљив део грађе тог фонда односи се на саму земљу домаћина - Јужноафричку Унију, на њену унутрашњу и спољнополитичку ситуацију у току Другог светског рата. Део те грађе односи се на саму личност председника владе генерала Сматса. У том погледу треба истаћи да се у грађи налази приказ биографије генерала Сматса, која, без обзира на могућу политичку необјективност, пружа податке о развоју политичких догађаја у Унији у првој половини 20. века. Посебно место заузимају и извештаји генералног конзула о заседању парламента који дају податке о главним проблемима Јужноафричке Уније у току рата, сукобима владе и опозиције о ставу према учешћу у рату и односима са В. Британијом, који су, у ствари, само наставак дугогодишњих сукоба и настојања једног дела политичких снага Уније да коначно раскине све везе са В. Британијом. У недостатку литературе преведене на наш језик, та грађа може дати неку слику о Јужноафричкој Унији с краја прве половине 20. века.

Посебан значај има онај део грађе које се односи на наше исељенике у Јужноафричкој Унији, већином економске емиграције из пасивних југословенских крајева, али како је Генерални конзулат у Кејптауну био једини у то време на ширем подручју Јужне Африке, у фонду се налази грађа о исељеницима из Северне и Јужне Родезије и Белгијског Конга. То су материјали који дају податке о њиховој бројности, економском, социјалном и националном статусу те колоније, о њиховим политичким ставовима и односу према матици. Из грађе опште, али пре свега из извештаја генералног конзула можемо пратити ток политичких сукоба међу исељеницима, који су само одраз политичких превирања у земљи. Како је о томе већ било речи највећи део исељеника био је пројугословенске оријентације и веома наклоњен самом представништву наше владе у Кејптауну. Ипак, када се говори о историјату њихових друштава и политичким сукобима у току рата, међу њима се називу крајње леве или десне политичке оријентације, мада званично не и непријатељске према влади Краљевине Југославије. Један део грађе говори и о исељеничким друштвима, а међу најзначајнијима су “Словенска зора”, “Југословенски напредни клуб” из Јоханесбурга, где је била највећа концентрација наших исељеника, “Југословенски раднички културни клуб” из Преторије, “Југословенско родезијанско културно друштво” из Солзберија (Јужна Родезија) и друга. О сарадњи југословенске колоније са Генералним конзулатом и почасним конзулатима у Јужноафричкој Унији сведочи преписка везана за рад Црвеног крста, у чему су наши исељеници имали знатан удео.

Занимљив део грађе је и онај који говори о међународним односима са становишта страних дипломатских представника у Унији и одјеку међународних збивања у Јужноафричкој Унији, која је била на маргини светских збивања, активностима страних, невладиних организација и друго.

Поред редовних извештаја о раду владе и краља у емиграцији, у фонду се налази и део грађе везан за питање бившег регента, кнеза Павла, односно његовом захтеву да се из Кеније, где је био интерниран, пресели са породицом у Јужноафричку Унију и ставу наше владе о томе, те о односу према доласку његовог сина Александра на обуку у Јужну Родезију, где се

налазио и део наших војних снага. То питање је покренуо генерал Сматс за време посете југословенских министара и генералног конзула 1941, тражећи мишљење наше владе о том питању. Након одређеног времена, влада КЈ се негативно изразила о том питању, наводећи могуће политичке последице таквог чина. До поновног покретања тог питања дошло је 1943. године, на инсистирање владе Кеније преко генерала Сматса, али је тога пута долазак кнеза Павла у ЈАУ и остварен иако се став наше владе није променио.⁵⁰

Приликом цитирања коришћене грађе тога фонда наводи се сигнатура која се састоји од ознаке Архива Југославије (АЈ), броја фонда (390), броја фасцикле и броја јединице описа.

Укупна количина архивске грађе фонда износи 0,92m, односно седам фасцикала (кутија), 28 јединица описа (0,84m) и три књиге евиденције (0,08m).

За фонд је израђен сумарно-аналитички инвентар са именским, географским и предметним индексом.

⁵⁰ АЈ-390-6-19.

**СТРУКТУРА
АРХИВСКЕ ГРАЂЕ ФОНДА**

СТРУКТУРА АРХИВСКЕ ГРАЂЕ

	Бр. јед. описа	Страна
ПОЛИТИЧКИ ИЗВЕШТАЈИ	1	3
Политички извештаји	1	3
ЈУЖНОАФРИЧКА УНИЈА	2	3
Јужноафричка унија	2	3
ЈУГОСЛОВЕНИ У ЈУЖНОАФРИЧКОЈ УНИЈИ	3-4	4
Југословени у Јужноафричкој унији – 1941	3	4
Југословени у Јужноафричкој унији – 1942-1945	4	5
ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ У УНИЈИ	5-7	5
Југословенске избеглице-1941	5	5
Југословенске избеглице - 1942-1945	6	6
Школовање деце избеглица	7	6
ЦРВЕНИ КРСТ	8-12	7
Информације преко Црвеног крста	8	7
Рад Црвеног крста – 1941	9	7
Рад Црвеног крста – 1942	10	7
Рад Црвеног крста – 1943	11	8
Рад Црвеног крста – 1944/1945	12	8
ВОЈНА ПИТАЊА	13-15	9
Војна питања – 1941	13	9
Војна питања – 1942	14	9
Војна питања – 1943/1945	15	10
ЈУГОСЛОВЕНСКИ БРОДОВИ	16	11
Југословенски бродови	16	11
ЈУГОСЛАВИЈА	17-18	11
Југославија – 1941/1943	17	11
Југославија – 1944	18	12
КРАЉ И ВЛАДА КЈ У ЕМИГРАЦИЈИ	19-20	12
Краљ Петар II и краљевска породица	19	12
Југословенска влада	20	13
МЕЂУНАРОДНИ ОДНОСИ	21	13
Међународни односи	21	13
ПРОТОКОЛ	22	14
Протокол	22	14

Број Бр. јед.
фасцикле описа

ШТАМПА И ПРОПАГАНДА	23-25	14
Јужноафричка штампа	23	14
Штампа и пропаганда – 1941	24	15
Штампа и пропаганда – 1942/1943	25	15
РАД КОНЗУЛАТА	26-28	16
Рад конзулата – 1941/1944	26	16
Рад конзулата – 1943/1945	27	16
Почасни конзулати КЈ у ЈАУ	28	17

ОПИС
ЈЕДИНИЦА ОПИСА

ПОЛИТИЧКИ ИЗВЕШТАЈИ

1 1 ПОЛИТИЧКИ ИЗВЕШТАЈИ

Материјали о: првим контактима са јужноафричким властима у Преторији, локалним у Кејптауну и конзуларним кором; разговору генералног конзула са помоћником министра иностраних послова о подршци јужноафричких власти влади КЈ и самом Генералног конзулату у раду са избеглицама; контактима са британским властима у Унији, ставу јужноафричких власти и јавности према влади КЈ и догађајима у Југославији, организовању пријема избеглица, пропагандној активности и другим активностима по доласку у Кејптаун; званичној посети југословенских министара и генералног конзула председнику јужноафричке владе, генералу Сматсу (његовим ставовима о политици претходног режима и српско-хрватским односима) и посети југословенским исељеницима у Преторији и Јоханесбургу; разговору са генералним конзулом Пољске у Преторији о страним, невладиним организацијама у Унији, Сматсовим плановима за уређење међународне заједнице после рата и улози Јужноафричке Уније у рату и њеном статусу у оквиру Британског царства, јужноафричкој опозицији, ставовима према посланику француске владе у Вишију; разговору са замеником министра иностраних послова о италијанским заробљеницима југословенског порекла у Унији, мобилизацији Југословена, југословенским почасним конзулима и проблемима југословенских избеглица; разговору са представником британских власти (Британским високим комесаром, лордом Харлеком) о међусобној сарадњи, новој влади Слободана Јовановића и Д.Михаиловићу као министру војске, политичким ставовима југословенских исељеника-Хрвата, ставу јужноафричких власти према југословенским избеглицама-Јеврејима, југословенском депоу за сакупљање војних обвезника; састанку са помоћником министра иностраних послова поводом захтева Генералног конзула да генерал Сматс, по угледу на Рузвелта, да изјаву у Парламенту о борби српских снага под вођством Драже Михаиловића (са концептом саме изјаве), о питању мобилизације и пописа југословенских грађана у ту сврху, организовању југословенског друштва Црвеног крста у Унији итд.; прегледу опште ратне ситуације 1944. године, према изјави генерала Сматса у Сенату са нагласком на улогу СССР-а и будући састанак влада британских доминиона.

Година: 1941-1942. и 1944.

Врста документа: извештај и белешка.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

ЈУЖНОАФРИЧКА УНИЈА

1 2 ЈУЖНОАФРИЧКА УНИЈА

Материјали о: писму М.Ц. Фредрикса о својим антиратним и антибританским ставовима; ставовима генерала Сматса, председника владе и министра иностраних послова о Југославији, догађајима од 27. марта и влади КЈ у Лондону, изложених за време посете југословенских министара Преторији; попису највиших функција у ЈАУ; списку најважнијих британских представника у Унији; статусу Северне и Јужне Родезије; унутрашњој ситуацији у Унији, антибританским ставовима јужноафричке опозиције, пре свега водеће

опозиционе, Уједињене националне странке др Малана, пронацистичким струјањима у опозицији, одразу опште међународне ситуације на ситуацију у Унији, посебно на статус генерала Сматса; деловању EGOSA-e (The Empire Group Of South Africa) организације за одржавање чврсте везе са В.Британијом и јачање духа сарадње између свих субјеката Британског царства са годишњим извештајем за 1941; отварању пасошке канцеларије ЈАУ у Каиру; сукобу владе и опозиције у парламенту 1942.; предизборној кампањи и резултатима парламентарних избора 1943. године (победа Уједињене партије, генерала Сматса); резултатима локалних избора и победи опозиционе странке Ф. Малана у Оринџу (Orange Free State); формирању одбора јужноафричке владе за реконструкцију земље после рата; производњи вуне у Унији; индустријализацији ЈАУ на основу сопствених сировина и домаће радне снаге и раду Удружене јужноафричке индустријске коморе (South Africa Federated Chamber Of Industries); прокламацијама, углавном ратних мера и закона јужноафричке владе у Службеним новинама; званичним институцијама ЈАУ и страним дипломатским представницима (из дневника за 1944. годину); извештајима о расправама у јужноафричком парламенту 1944. године са нагласком на социјално-економску политику владе, разматрање буџета, реакције опозиције на амерички захтев Ирске да прекине дипломатске односе са Немачком и Јапаном, демобилизацији, материјалном обезбеђењу демобилисаних и политичкој подлози таквог плана, регрутовању за VI оклопну бригаду за борбу ван Африке и сталним сукобима владе и опозиције око учешћа Јужноафричке Уније у рату; прегледу политичког развоја ЈАУ у првој половини 20. века (до 1945) на основу биографије генерала Сматса од Ф.С. Крафорда.

Година: 1941-1944. /1945/

Врста документа: извештај, белешка, брошура, преписка и штампа.

Језик: српски, енглески и африкански.

Фолијација:

ЈУГОСЛОВЕНИ У ЈУЖНОАФРИЧКОЈ УНИЈИ

1 3 ЈУГОСЛОВЕНИ У ЈУЖНОАФРИЧКОЈ УНИЈИ – 1941

Материјали, који се пре свега односе на предратну југословенску емиграцију, већином из Далмације и Црне Горе, у Јужноафричкој Унији, Ј. и С. Родезији и Белгијском Конгу: стању у југословенској колонији у Унији односно њиховој бројности, националном и социјално-имовинском саставу, држављанству, потреби отварања југословенске школе; исељеничким друштвима и њиховом историјату (Југословенски напредни клуб и Сл(а)овенска зора); објави регистрације Југословена у Унији; поруци бана И. Шубашића Југословенима (већином хрватске националности) у Унији, коју су пренели југословенски министри приликом посете Јоханесбургу; сарадњи са југословенским исељеницима по питању стварања Југословенског потпорног друштва и сакупљања прилога за заробљенике; посетама генералног конзула колонији у Јоханесбургу, Преторији и Дурбану; потреби сарадње колоније са југословенским почасним конзулима; политичким ставовима југословенских колониста и израженој русофилској оријентацији једног дела, углавном чланова Југословенског радничког културног клуба из Преторије; сређивању пасошке документације Југословена у Унији; предлогу о постављању новог почасног конзула у Јоханесбургу; ставовима југословенских колониста о догађајима у Југославији, по-

број бр.јед.
фасцикле описа

литичким личностима и краљу Петру II; документацији друштава “Словенска зора” (Правилник и Устав из 1925, сведочанство о чланству из 1927. и записник са седнице из 1928.); ставу генерала Сматса о Југословенима у Унији; списковима Југословена у Кејптауну, Парлу и подаци о постојању наших исељеника ван великих центара Уније.

Материјали о: Југословенима у Јужној Родезији и Белгијском Конгу, подацима о њиховом бројном стању, Родезијанском југословенском друштву из Салсберија; Југословенима међу италијанским заробљеницима у Унији; случају илегалног уласка у Унију Југословена, новинара М. Матејића; разним захтевима за помоћ, тражењу информација о рођацима у Југославији и друго.

Полуприватна преписка која говори о блиској сарадњи југословенских колониста и Генералног конзулата.

Година: 1941.

Врста документа: преписка, брошура, извештај, списак, штампа, белешка, пријава и молба.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

1 4 ЈУГОСЛОВЕНИ У ЈУЖНОАФРИЧКОЈ УНИЈИ – 1942-1945

Материјали о: изјави лојалности једног дела југословенске колоније у Унији, хрватске националности влади КЈ и дистанцирању од политике НДХ; југословенској колонији у С. Родезији, њиховом односу са Енглезима и Холанђанима, ставу према југословенској влади; молби за ублажавање мера у вези са пријавом промене боравка родезијанским властима; поруци чланова Југословенског радничког културног клуба Стаљину; сукобу између Словенске зоре и Југословенског напредног клуба; протесту председника ЈРКК на оптужбе председника Словенске зоре да међу члановима тог клуба има симпатизера НДХ; раду Југословенског напредног клуба са приложеним Правилником тог друштва из 1943; случају Јохана Хила, Југословена немачке националности који је током рата био под присмотром јужноафричких власти; реакцији српских исељеника на убиство краља Александра I Карађорђевића; прикупљању прилога за југословенске избеглице и ратне заробљенике; размени информација о родбини у Југославији и избегличком логорима у Каиру; прослави краљевог рођендана у колонији; пружању правне помоћи исељеницима.

Година: 1942-1945.

Врста документа: циркулар, молба, преписка, штампа и правилник.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ У УНИЈИ

2 5 ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ – 1941

Материјали о доласку избеглица, високих државних функционера, чланова владе и њихових породица из Југославије и дипломатско конзуларних представништава КЈ у Европи преко Јерусалима и Каира у Кејптаун и организовању њиховог даљег путовања: обавештењима о доласку избеглица, упут-

ствима владе КЈ о њиховом даљем путовању, захтевима за издавање америчких и канадских виза, дозволама (јужноафричких имиграционих власти) за боравак и одлазак избеглица из Уније, транспорту избеглица, преко британског Адмиралитета, финансирању путовања итд.; редовним извештајима генералног конзула владе КЈ о избеглицама и јужноафричким властима о њиховом бројном стању и смештају; специјалном статусу који су добили југословенски министри за путовање у САД, према договору југословенског министра у Вашингтону и америчке владе; негативном ставу домаћих власти према југословенским избеглицама - Јеврејима (група Лука и други) и проблемима везаним за њихов улазак у Унију.

Година: 1941.

Врста документа: преписка, списак, извештај, захтев, белешка и формулар.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

2 6 ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ – 1942-1945

Материјали о путовању избеглица, односно њиховом одласку из ЈАУ за Канаду, САД и Средњи исток, проблемима везаним за избеглице које су остале у ЈАУ и долазак нових: ризичности путовања након потапања једног америчког брода и наредби владе КЈ да се путовања не предузимају без њених детаљних инструкција, проблемима везаним за добијање виза и радних дозвола од јужноафричких власти, југословенским избеглицама Јеврејима који су били приморани да напусте Унију и одбијању јужноафричких власти да прими нове јеврејске избеглице, наредбама владе КЈ о премештају државних службеника на нове дужности, доласку југословенских избеглица у Унију 1944. и давање гаранција јужноафричким властима да ће исти бити репатрирани у земљу по завршетку рата.

Година: 1942-1945.

Врста документа: преписка, белешка, молба, извештај и наредба.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

2 7 ШКОЛОВАЊЕ ДЕЦЕ ИЗБЕГЛИЦА

Материјали о: плановима за школовање деце која су из Палестине и Египта преко Кејптауна требала бити упућена у Канаду, где су постојали оптимални услови за школовање југословенске деце; пријавама југословенских ђака и студената Генералном конзулату у Кејптауну о завршеној школској спреми; условима за школовање југословенских ђака у Унији; проблемима везаним за финансирање школовања; препорукама школа у Кејптауну; потреби учења енглеског језика и значају образовања југословенске деце, који су остали након одласка већине избеглица из Уније; штампању књига за југословенску децу (1944).

Година: 1941; 1944.

Врста документа: преписка, пријава, молба, извештај, списак, брошура и формулар.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

ЦРВЕНИ КРСТ

3 8 ИНФОРМАЦИЈЕ ПРЕКО ЦРВЕНОГ КРСТА

Материјали о: размени информација поводом захтева Југословена из Уније, Северне и Јужне Родезије и Белгијског Конга за доставу података о рођацима у Југославији, југословенској војсци на Блиском истоку и избеглиштву, преко Међународног Црвеног крста и југословенског посланика у Берну; захтеву јужноафричког држављанина чији је члан породице нестао у акцији РАФ-а у Југославији; потражњи лица изгубљеним на мору; финансирању телеграмске преписке; стању у Југославији; формуларима за тражење особа на окупираним територијама; шеми за успостављање веза између чланова породица раздвојених у рату.

Година: 1941-1944.

Врста документа: преписка и извештај.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

3 9 РАД ЦРВЕНОГ КРСТА – 1941

Материјали о: оснивању Југословенског потпорног фонда (The Yugoslav Relief Fund), на иницијативу генералног конзула у Кејптауну, за сакупљање прилога за југословенске заробљенике у Немачкој и Италији и цивилно становништво у Југославији и плановима за оснивање главног одбора и пододбора у Јоханесбургу, Дурбану и Преторији, сарадњи са исељеничким друштвима по том питању, изради статута Фонда; упутству МИП-а да се оснује мешовити одбор југословенског Црвеног крста од виђенијих домаћих људи и Југословена у Унији ради сакупљања и слања пакета нашим ратним заробљеницима, спровођењу те наредбе и напуштању идеје о Фонду; раду на сакупљању прилога и слању пакета уз учешће Југословена у Унији, Северној и Јужној Родезији и Белгијском Конгу и њихових друштава у томе; раду Одбора југословенских жена на сакупљању прилога; изради статута Југословенског одбора Црвеног крста, проблемима везаним за његову регистрацију и усклађивање са домаћим законодавством; упутствима јужноафричког Црвеног крста за слање пакета.

Година: 1941.

Врста документа: преписка, формулар, статут, штампа и извештај.

Језик: српски, енглески и француски.

Фолијација:

3 10 РАД ЦРВЕНОГ КРСТА – 1942

Материјали о раду Одбора југословенског Црвеног крста у Унији сакупљању прилога и слању пакета: количини и садржају послатих пакета; упутствима МИП-а о начину слања пакета; месечни и периодични извештаји о послатим пакетима; упутствима јужноафричког Црвеног крста за слање појединачних пакета, обавештења о променама у прописима и организацији слања пакета; продаји брошура са пропагандним говорима генералног конзула у добротворне сврхе; учешћу југословенских исељеника у раду на сакупљању прилога; раду Одбора југословенских жена и организовању уличних продаја

(Street Collection) у корист југословенског Црвеног крста; прегледу сума при-мљених од министарства финансија КЈ за потребе слања пакета; извештајима јужноафричког Црвеног крста о послатим пакетима за југословенске заробљенике; оснивању и раду Југословенског Одбора Црвеног крста у Лондону; обавештењу МИП-а о постављању Аспазије Аџековић за представника лондонског Одбора југословенског Црвеног крста за Јужноафричку Унију и проблемима везаним за њено деловање; промени у организацији Одбора у Лондону; списковима приложника за југословенски Ц. К. у Унији.

Година: 1942.

Врста документа: преписка, извештај, брошура, списак и штампа.

Језик: српски, енглески и француски.

Фолијација:

3 11 РАД ЦРВЕНОГ КРСТА – 1943

Материјали о: пошиљкама цигарета југословенским ратним заробљеницима; слању помоћи цивилима у Југославији; упутствима МИП-а за рад Потпорног друштва; променама и проблемима везаним за слање пакета хране у организацији јужноафричког Црвеног Крста; одржавању и записницима са састанака Извршног одбора југ. Црвеног Крста, промени имена у Југословенско потпорно друштво (Yugoslav Relief Society), Статуту ЈПД-а (Memorandum and Articles of Association) и његовој регистрацији; броју послатих пакета у 1942. години; слању пакета са риблим уљем за заробљенике; организовању уличне продаје у корист ЈПД (Street Collection) у Кејптауну; правилима за регистрацију добротворних друштава и прикупљање добротворних прилога у Кејптауну; списковима ратних заробљеника у Немачкој и Италији; учешћу у добротворним акцијама других друштава; прилозима у корист ЈПД-а; постављању Бранка Аџековића за представника Пододбора југословенског Црвеног Крста у Лондону за Јужноафричку Унију и извештајима о деловању бившег представника; слању помоћи интернирцима у Италији и Албанији; молби ЈПД-а за добијање патронаже једног члана краљевске породице; правилнику за вођење координиране акције за помоћ југословенским ратним заробљеницима; организовању “Југословенске недеље” на иницијативу Одбора југословенских жена и резултатима те акције; добротворним акцијама у Дурбану и Преторији; раду огранка ЈПД-а у Јоханесбургу; листама прилога за ЈДП по статистици јужноафричког Црвеног Крста (1941-1943).

Година: 1943.

Врста документа: преписка, извештај, штампа, правилник и статут.

Језик: српски, енглески и француски.

Фолијација:

4 12 РАД ЦРВЕНОГ КРСТА – 1944/1945

Материјали о: слању пакета (рибљег уља, цигарета и вунених ствари) заробљеницима и извештаји о послатим пакетима од 1942. године; раду Одбора југословенских жена у 1943. и 1944. години (извештаји), списковима послатих пакета за Југославију; помоћи нашим избеглицама на Средњем Истоку; организовању уличног сакупљања у корист Југословенског потпорног фонда; извештајима о деловању УНРЕ у корист становништва Балкана; сумарном извештају о раду ЈПД-а од 1941-1944. године са годишњим билансом до полови-

не 1944. године; проблемима у деловању ЈПД и ОЈЖ-а; меморандуму ЈПД од оснивања до почетка 1945. године; захтеву МИП-а КЈ да се апелује на јужноафричку јавност да помогне становништву Југославије; деловању Југословенског добротворног друштва за помоћ Југославији; престанку рада Одбора југословенских жена; покушају спајања свих југословенских добротворних друштава на иницијативу Фонда за помоћ партизанској војсци; изводима са рачуна ЈПД до почетка 1945. године.

Година: 1944-1945.

Врста документа: преписка, извештај и штампа.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

ВОЈНА ПИТАЊА

4 13 ВОЈНА ПИТАЊА – 1941

Материјали о: Уредби о држављанству од 26.05.1941; формирању Команде југословенских снага на Средњем истоку са седиштем у Каиру и упутствима МИП-а за регрутацију Југословена у Јужноафричкој Унији; раду на пописивању југословенских војних обвезника на територији Уније, Северне и Јужне Родезије у сарадњи са јужноафричким и британским војним властима; пријавама добровољаца за југословенску војску; попису војних обвезника на територији Генералног конзулата у Кејптауну; преговорима са јужноафричким властима око утврђивања броја Југословена међу италијанским заробљеницима интернираним у Унији и плану за њихово регрутовање у југословенску војску; доласку групе југословенских авијатичара из Каира (Југословенске војне мисије за Канаду) у Унију и организовању њиховог пута за Канаду; енглеским плановима за искрцавање на Балкану; извештајима МИП-у о пописивању, регрутовању и стању наших војних обвезника у Унији и Југословенима међу италијанским заробљеницима.

Година: 1941.

Врста документа: преписка, извештај и уредба.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

4 14 ВОЈНА ПИТАЊА - 1942

Материјали о: конскрипцији и регрутацији Холанђана у Унији као пример за регрутовање наших држављана; последицама неодазивања на регрутацију; одласку ваздухопловне мисије за Лондон и Канаду; формирању и раду Југословенског војног депоа у Кејптауну за регрутовање наших војних обвезника у Унији и слање на Блиски исток, именовање бригадног генерала Мила Ђукановића за шефа Депоа, преговорима са британским властима у Унији о сарадњи у вези рада Депоа; инструкцијама Штаба у Каиру за рад и извештајима о раду Депоа; ратним уредбама Јужноафричке Уније које се односе на савезничке држављане и примени истих; сакупљању добровољаца међу италијанским заробљеницима у Унији и Јужној Родезији; смени и одласку шефа Војног депоа; формирању Југословенске војне мисије у Кејптауну на челу са мајорем Д.Бабићем, плану рада Војне мисије (регрутација, прикупљање добровољаца, транспортовање на Средњи исток, сарадња са јужноафричким и

британским властима); преговорима мајора Бабића и генералног конзула са британским властима у Јужној и Северној Родезији и јужноафричким властима у Преторији у вези са мобилизацијом наших држављана; доласку југословенских ваздухопловаца у Јужну Родезију и формирању војног депоа на челу са ваздухопловним мајорем С.Димитријевићем, њиховом бројном стању и сарадњи са британским РАФ-ом, доласку принца Александра Карађорђевића (сина кнеза Павла) у пилотску школу; листи југословенских држављана према јужноафричкој евиденцији из 1939. године, на основу које су упућивани позиви за регрутацију; упутству Штаба врховне команде у Каиру свим дипломатско-конзуларним представништвима о раду на прикупљању и слању југословенских војних обвезника на Блиски исток, организацији и подели целокупне активности на зоне (по којој Кејптаун био центар зоне “Г”); премештању центра Југословенске војне мисије из Кејптауна у Јоханесбург; прокламацији јужноафричке владе којом наше војне снаге проглашава савезничким; споразуму са енглеском владом о учесницима тзв. Каирске афере; преговорима са јужноафричким властима о финансирању југословенских војних обвезника и издржавању југословенских авијатичара који су у служби SAAF-а (South African Air Force); доласку нове југословенских официра на обуку у Унију и Ј. Родезију; укидању Штаба Врховне команде у Каиру и формирању штаба југословенских трупа на Блиском истоку; резултатима регрутације; Југословенима, припадницима легије странаца на француским бродовима, који су интернирани у Унији.

Година: 1942.

Врста документа: преписка, извештај, штампа, уредба, циркулар и списак.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

4 15 ВОЈНА ПИТАЊА – 1943/1945

Материјали о: инструкцијама владе за рад Војне мисије; доласку групе југословенских официра из Каира ради обуке у Унији и Ј. Родезији и питању издржавања и обуке југословенског особља у служби јужноафричких ваздухопловних снага (SAAF), према договору са британском владом; стављању Југ. војне мисије у Унији под команду Команде трупа у Каиру; боравку Александра Карађорђевића у Унији; престанку са радом Војне мисије чије је послове преузела Команда југословенских курсева за тренажу ваздухопловног особља у Јоханесбургу (истовремено остаје и назив Војна мисија), са мајорем Лозићем на челу; доласку пензионисаних официра из групе генерала Мирковића, из Каира; италијанским заробљеницима југословенског порекла; Југословенима који су из политичких разлога одбили да ступе у нашу војску; резултатима прикупљања војних обвезника и добровољаца и броју послатих на Средњи исток, слању заробљеника за Енглеску; доласку групе југословенских добровољаца из Аргентине; смени на челу Војне мисије (пуковник Миловановић) и постављање мајора Лозића на место саветника за војна питања при Генералном конзулату; војним бегунцима, лечењу војних обвезника, молбама по разним питањима, споровима; питању ратних компензација, на основу јужноафричког закона о осигурању; југословенским авијатичарима у служби РАФ-а; одласку једног дела пензионисаних официра на Средњи исток; Указу о предаји забораву дела почињених у тзв. Каирској афери; демобилизацији, услед неспособности или старости; наређењу МИП-а да се један део особља Војне ми-

број бр.јед.
фасцикле описа

сије врати у Египат да би се оданде пребацио у земљу, затим и да се сва војна лица врате у земљу и ставе на располагање НОВ-у; пресељењу Војне мисије у Преторију па потом њеном укидању (01.04.1945.); репатрирању демобилисаних, одбијању јужноафричких власти да дају дозволу боравка демобилисаним лицима који су одбили да се врате у земљу.

Година: 1943-1945.

Врста документа: преписка, штампа, молба и циркулар.

Језик: српски, енглески и француски.

Фолијација:

ЈУГОСЛОВЕНСКИ БРОДОВИ

5 16 ЈУГОСЛОВЕНСКИ БРОДОВИ

Материјали о југословенској трговачкој морнарици која се ставила у службу савезника, а њена посада мобилисана: редовним пријавама капетана бродова Генералном конзулату са пописом посада и изјавама о стању на бродовима; легализацији бродских докумената; споровима на броду “Дунав” због непријатељског понашања једног дела посаде и проблемима са имиграционим властима око тога; случају брода “Његош”, интернираног у Дакару, чија се посада после бекства нашла у Унији; записнику о платама, колективним уговорима и условима рада морнара на југословенским бродовима Југословенског бродског одбора у Њујорку; извештајима о саботажама на бродовима; захтевима за наоружавањем бродова; пријавама незгода на мору; торпедованим бродовима “Супетар” и “Сушак” са сведочењима преживелих; проблемима на броду “Принц Андреј” чија је посада, незадовољна платама, одбила да настави пут; записницима о саслушањима морнара у Генералном конзулату; извештајима почасног конзула у Дурбану о бродовима који су пристали у ту луку; случају југословенског морнара кога су јужноафричке власти интернирале због непријатељског држања према савезницима; предмету о интернираном капетану брода “Супетар”, Ј.Бабаровићу у Унији (1942-1944); извештајима о стању наше ратне морнарице и проблемима на појединим бродовима; циркуларима МИП-а и упутства Министарства саобраћаја за рад у вези југословенских бродова; проблемима везаним за боравак југословенских морнара у Унији; циркуларима представника Министарства за ратни транспорт В. Британије о поправкама савезничких ратних бродова; Уредби о устројству Генералне дирекције бродарства.

Година: 1941-1945.

Врста документа: извештај, преписка, списак, уверење, формулар, штампа и уредба.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

ЈУГОСЛАВИЈА

5 17 ЈУГОСЛАВИЈА – 1941/1943

Материјали о: стању у Југославији после априлског рата; ставу емигрантске владе према Недићевој влади у Београду; сведочењима Југословена, америчких држављана који су се затекли у Београду у почетку окупације; из-

вештају Генералног конзулата у Цариграду о стању на југу Србије, сведочењима великог рабина из Београда о утисцима са пута кроз Србију и писању немачке и италијанске штампе; предлогу владе КЈ да се организује Одељење за индустријске сировине због потреба земље после рата; извештајима о стању у окупираној Југославији: мађарским злочинима над Србима у Војводини; бугарским злочинима над Србима у јужној Србији; стању интернираних Југословена у италијанским концентрационим логорима, плановима италијанских окупационих власти о насељавању Италијана у Југославији; италијанским ратним злочинима у Далмацији и политичким струјањима у италијанској окупационој зони; приликама у Србији, тешком економском стању, немачком терору, списку затвора и логора, политичким струјањима у Србији, положају и угледу Д.Михаиловића, ставу према тзв. хрватском питању итд.; тешком стању цивила у Југославији и Грчкој и организовању Каирског савета добротворних организација за помоћ Балкану; ноти владе КЈ упућене савезничким владама о зверствима Немаца према цивилима на тлу Југославије у току 1942-1943.

Година: 1941-1943.

Врста документа: преписка, белешка и извештај.

Језик: српски, енглески и француски.

Фолијација:

5 18 ЈУГОСЛАВИЈА – 1944

Материјали (извештаји, обавештења, комуникеи МИП-а) о стању у Југославији крајем 1943. и 1944. године: злочинима окупатора над становништвом Југославије крајем 1943. године; Московској конференцији, акцијама партизанског покрета, акцијама покрета Д.Михаиловића и изјавама југословенских официра који су побегли од партизана, догађајима на фронту, политичким струјањима у НДХ, говору краља Петра II поводом 25. годишњице стварања краљевине СХС; саопштењу НКОЈ-а преко радија “Слободна Европа” о расположењу народа у Југославији за партизански покрет; реакцији ЦНК КЈ на оснивање Врховног законодавног одбора НКОЈ-а; прогласу Д. Михаиловића, Социјалистичке странке и радничких синдиката о решењу радничког питања након рата; оснивању Југословенске добровољачке легије у СССР-у под вођством пуковника Месића, бившег усташког заповедника; приликама у Србији; партизанским злочинима на Лошињу над снагама Д. Михаиловића; албанским злочинима над Србима на Косову и Метохији и немачкој казненој експедицији у Срему; ситуацији у Далмацији после пада Италије; Мемоару југословенских патриота; Конгресу југословенске омладине на Равној Гори; немачким хапшењима у Београду; злочинима над Јеврејима у НДХ; стварању Националне демократске уније; ратним сукобима у Србији; савезничком бомбардовању Београда у пролеће 1944. године.

Година: 1944.

Врста документа: извештај, комунике, летак и билтен.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

КРАЉ И ВЛАДА КЈ У ЕМИГРАЦИЈИ

6 19 КРАЉ ПЕТАР II И КРАЉЕВСКА ПОРОДИЦА

Материјали о: прогласима краља поводом напада на Југославију, говору приликом посете наших ваздухопловцима на Средњем истоку; Рузвелтовој посланици поводом ступања на престо Петра II; прослави краљевог 18. рођендана у Генералном конзулату у Кејптауну и југословенској колонији у Унији, честиткама упућеним краљу, писању јужноафричке штампе и наступима генералног конзула на радију тим поводом; личном краљевом пртљагу, који су чланови краљеве пратње донели у Кејптаун; краљевом говору након потписивања споразума са Грчком; честиткама поводом веридбе и венчања краља Петра са грчком принцезом Александром; божићној поруци краља југословенској морнарици; доласку краља и владе КЈ у Каиро; честиткама краљу поводом рођења принца Александра.

Преписка о кнезу Павлу интернираном у Кенији, његовом захтеву да се пресели у Унију, ставовима југословенске и јужноафричке владе о томе и могућим последицама његовог пресељења, држању кнеза Павла у интернацији, самом пресељењу у Унију (Јоханесбург) и инструкцијама нашем почасном конзулу у вези примања поште кнеза Павла; боравку сина кнеза Павла, Александра у Јужну Родезију и онемогућавању контаката са југословенским официрима.

Година: 1941-1945.

Врста документа: проглас, посланица, преписка, говор, списак, штампа и белешка.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

6 20 ЈУГОСЛОВЕНСКА ВЛАДА

Материјали о: изјави владе КЈ у Јерусалиму о плановима владе у емиграцији; поруци Ј. Крњевића, потпредседника владе, Хрватима у земљи и свету; меморандуму словеначке емиграције о словеначким територијалним захтевима у моменту установљења нових граница југословенске државе; говорима председника владе Д.Симовића у Атини и Лондону; званичној посети групе министара југословенске владе јужноафричким властима у Преторији и председнику владе, генералу Сматсу, посети југословенској колонији у Јоханесбургу и Преторији; изјави министра иностраних послова, Нинчића енглеској штампи о спољној политици југословенске владе; саставу владе С.Јовановића; захтеву владе генералном конзулу, С.Гавриловићу да напише извештај о тајним дипломатским преговорима који су претходили потписивању Тројног пакта; комуникеу владе поводом кампање против министра војске, генерала Михаиловића; ноти о територијалним захтевима КЈ према Италији упућено савезничким владама; задацима новоформиране владе Б.Пурића; комуникеу владе поводом стварања НКОЈ-а у Југославији; саставима влада 1941-1944.

Година: 1941-1944.

Врста документа: изјава, меморандум, списак, преписка и нота.

Језик: српски, енглески и словеначки.

Фолијација:

МЕЂУНАРОДНИ ОДНОСИ

6 21 МЕЂУНАРОДНИ ОДНОСИ

Материјали о контактима са дипломатско-конзуларним кором, одјеку међународних збивања у ЈАУ, обавештењима МИП-а о актуелним међународним догађајима и спољној политици КЈ, спољној политици јужноафричке владе: финском отпору према инвазији СССР-а; декларацији британске владе поводом напада Немачке на СССР; дипломатским односима КЈ и СССР-а, деловању Бугара против КЈ у СССР-у; изјави британског секретара иностраних послова, Идна о Бугарској; ставовима представника дипломатско-конзуларног кора о актуелним политичким збивањима и држању појединих представника кора; ставу јужноафричке владе према француском представнику из Вишија; тексту дела оптужнице државног тужиоца у Софији против лица оптужених за дело шпијунаже и државног преврата у Бугарској, међу којима су били и наши држављани; деловању страних невладиних организација и друштава у Унији као што су чехословачка “Беседа”, “Покрет слободних Француза”, “Слободна Аустрија”, “Слободна Немачка”, покрет за независну Мађарску; боравку мађарске грофице Апоњи у Унији; односима међу чланицама Сила осовине; доласку грчког краља у Унију и предаји акредитива посланика С. Рашића грчком краљу; споразуму југословенске и грчке владе о стварању Балканске уније и контактима грчког посланика у Унији и генералног конзула КЈ; формирању Француског националног комитета у Лондону, признању независности Сирије и Либана и акцијама “Слободне Француске” у северној Африци; захтеву француске владе да САД не заступа интересе КЈ у Француској; протестној ноти представника чехословачке владе поводом контакта нашег почасног конзула са друштвом “Беседа” које не признаје њихову владу у Лондону; декларацији савезничких влада о кажњавању ратних злочина; објавама рата јужноафричке владе Бугарској и другима.

Година: 1941-1944.

Врста документа: циркулар, преписка, брошура, штампа и белешка.

Језик: српски, енглески и француски.

Фолијација:

ПРОТОКОЛ

6 22 ПРОТОКОЛ

Протоколарна преписка о ступању конзула на дужност; спискови конзуларног и дипломатског кора у Кејптауну и Преторији; честитке поводом прослава државних и верских празника; позивнице поводом прослава разних годишњица; одржавању службе у грчкој цркви у част краља Петра II; преписка о представљању Југославије на састанку грађана Кејптауна (молитва за Југославију, ноте националне химне); комеморација поводом годишњице напада на Југославију; извештај о постављењима јужноафричких дипломатских представника.

Година: 1941-1944.

Врста документа: преписка, честитка, списак, позивница, брошура и штампа.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

ШТАМПА И ПРОПАГАНДА

6 23 ЈУЖНОАФРИЧКА ШТАМПА

Исечци из јужноафричке штампе о: 1. Стојану Гавриловићу, као првом генералном конзулу КЈ у Унији; 2. Побуни у Југославији: отпору, репресији окупатора, саботажама; 3. Говорима и предавањима (С. Гавриловића) о Југославији, наступима генералног конзула на разним друштвеним скуповима, брошури “Балкан” која се продавала у корист југ. Црвеног Крста; 4. Хрватима, односно њиховој издаји у југословенској војсци, отпору према италијанској окупацији итд; 5. Министрима, односно званичној посети југословенских министара Преторији; 6. Разно: стање у Југославији, Балкану и на међународној сцени, југословенским избеглицама у Унији и друго.

Циркулар (наредба) МИП-а да се о свему објављеном о Југославији у ЈАУ обавести Лондон.

Година: 1941.

Врста документа: штампа и циркулар.

Језик: енглески и српски.

Фолијација:

7 24 ШТАМПА И ПРОПАГАНДА – 1941

Материјали о: пропагандној активности генералног конзула Стојана Гавриловића и текстовима говора на разним гостовањима са нагласком на: тешко стање у Југославији, отпор који пружа народ, злочине окупатора, предратној дипломатској историји КЈ, односима КЈ и В. Британије, НДХ, улози кнеза Павла у преговорима пред потписивање Тројног пакта итд; контактима са јужноафричком штампом по питању објављивања пропагандног материјала о Југославији, упутствима МИП-а за објављивање пропагандног материјала који шаље; основним тачкама споразума о политици југословенске пропаганде, добијеним у Каиру, по свему судећи од британских власти као упутство за пропагандно деловање Конзулата; прегледу радио вести (Анкара, Рим; Москва), крајем јула 1941. године; изјавама Д. Симовића и М. Нинчића о интернирању патријарха Гаврила; писању штампе у Југославији (Нови Лист, Ново Време, Deutsche Zeitung, Pester Loyd, Dona Zeitung, Хрватски народ) о: приступању чланова ХСС-а усташама, Симовићевој улози у пучу и преговорима са СССР-ом о закључењу споразума о пријатељству, сукобима четника и усташа, хрватско-бугарским односима, шпијунској афери везаној за америчког конзула у Хрватској, апелима Недићеве владе за борбу против комуниста, четничким и комунистичким саботажама итд; исечцима из јужноафричке штампе о стању у Југославији.

Година: 1941.

Врста документа: говор, преписка и штампа.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

7 25 ШТАМПА И ПРОПАГАНДА – 1942/1943

Материјали о: писању јужноафричке штампе о ситуацији у Југославији, међународној радничкој конференцији у Њујорку, конференцији савезничких

влада у Лондону, поруци С. Гавриловића у Лусаки на дан Уједињених Нација, акцијама генерала Д. Михаиловића, апелу краља Петра II за помоћ итд.; билтену “Амерички новински преглед” посвећен Југославији; писању канадске штампе о отпору у Југославији; позивима генералном конзулу да наступа на разним друштвеним скуповима са синопсисом његових говора; писању америчког “Times”-а (25.05.1942) о отпору који пружају снаге генерала Михаиловића окупатору; писању листа из Белгијског Конга “La Courrier d' Afrique” о ситуацији у Југославији; приказивању филма “Четници” у Кејптауну; изводи-ма из Кисингових савремених архива (Keesing Contemporary Archives) – прегледу светских догађаја почетком 1942. године; примедби генералног конзула јужноафричком дневном листу, због нетачног тумачења проблема везаних за Југославију; утисцима капелана при енглеској амбасади у Београду о животу у Југославији.

Година: 1942-1943.

Врста документа: штампа, преписка и билтен.

Језик: српски, енглески и француски.

Фолијација:

РАД КОНЗУЛАТА

7 26 РАД КОНЗУЛАТА – 1941/1944

Материјали о: именовању С. Гавриловића за генералног конзула у Кејптауну; ноти упућеној енглеској амбасади у Каиру да интервенише код јужноафричких власти ради добијања агремента за наименовање С. Гавриловића, са образложењем о отварању Г. конзулата у Кејптауну; привременом признању С. Гавриловића за г. конзула, добијању егзекватуре са повратом патентног писма; одласку С. Гавриловића на нову дужност у Отаву (1942) и доласку Л. Луковића за новог г. конзула са протоколарним обавештењима конзуларном кору, југ. колонији и другима о њиховој смени.

Преписка о: почетку рада, односно отварању Генералног конзулата у Кејптауну, саставу особља, ступањима на дужност, унапређењима, изузећу особља из редовне регистрације странаца, личним подацима; смештају, адреси Конзулата, јужноафричким финансијским правилима за странце, издавању и визирању пасоша и другим проблемима везаним за редован рад Конзулата.

Извештаји о смештају (згради) и седишту Конзулата и предлогу да се седиште измести у Преторију; белешке г. конзула о разговору са доајеном конзуларног кора у Кејптауну о положају и задацима конзула; програм званичне посете Преторији и нашој колонији у Јоханесбургу и Дурбану.

Циркулари, обавештења и упутства МИП-а за рад Конзулата о: дипломатским пасошима са инструкцијама за издавање, постављању и унапређењу особља и почасних конзула, штедњи у вези са ПТТ трошковима, регулисању припадности особља, достављању свих важних чињеница везаних за привреду земље домаћина и друго.

Материјали о раду делегата министра финансија, Д. Стојковића при Конзулату чије су ингеренције касније прешле на Конзулат: платама особља, исплати припадности службеницима КЈ (избеглицама) у ЈАУ, обрачуну финансијског пословања делегата финансија по одласку са дужности, прегледу сталних плата особља, препису благајне за дец./јан. 1941/1942, исплати кредита и слично.

Година: 1941-1942.

Врста документа: егзекватура, преписка, извештај, циркулар, обавештење и упутство.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

7 27 РАД КОНЗУЛАТА – 1943/1945

Материјали о: смени генералног конзула Л.Луковића, његовом одласку на нову дужност у Цариград, именовану Б.Стојановића за генералног конзула у Кејптауну (1943), добијању егзекватуре, његовом пензионисању, постављању Д.Петровића за вршиоца дужности генералног конзула (1944), његовој смени и одласку, доласку М.Ђуришића на место вршиоца дужности (1945) и протоколним обавештењима о њиховим сменама.

Циркулари и наредбе МИП-а о: регулисању припадности цивилних и војних лица, породичном додатку, дипломатским пасошима, Уредби о држављанству, придржавању свих инструкција у вези са повратком у земљу, унапређењима и сменама особља, попису инвентара Г. конзулата у Кејптауну.

Финансијска документација Конзулата: преглед послатих сума за потребе Конзулата, полугодишњи финансијски извештај (1945), спискови особља и Југословена који добијају припадности у оквиру Конзулата, извештај г.к. Б.Стојановића о финансијском пословању Г. конзулата у Скадру (1941).

Преписка везана за повратак у земљу (репатрирање) особља Конзулата, осим вршиоца дужности М.Ђуришића и једног служитеља, као и свих Југословена који су због рата напустили земљу; обавештење о промени имена државе (ФНРЈ).

Година: 1943-1945.

Врста документа: егзекватура, преписка, циркулар, наредба и попис.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

7 28 ПОЧАСНИ КОНЗУЛАТИ КЈ У ЈАУ

Материјали о: деловању почасних конзула у Дурбану и Преторији, пре свега Ђ.Синовића, почасног конзула у Преторији, његовом пореклу, угледу и помоћи генералном конзулу у раду са избеглицама (извештај); посетама генералног конзула Преторији, Јоханесбургу и Дурбану на позив почасних конзула; постављању А.Б. Хофмајера (А.В. Hofmeyer) за почасног конзула КЈ у Јоханесбургу; питању територијалне надлежности почасног конзулата у Јоханесбургу; проблемима везаним за спорове југословенске колоније и друге редовне активности почасних конзула.

Година: 1941-1945.

Врста документа: преписка и извештај.

Језик: српски и енглески.

Фолијација:

**ПОПИС
КЊИГА ЕВИДЕНЦИЈА**

ПОПИС АДМИНИСТРАТИВНИХ КЊИГА

ПОВЕРЉИВИ ДЕЛОВОДНИК

1 ПОВЕРЉИВИ ДЕЛОВОДНИК

година: 1941.

датум: 06.07.-19.11.1941.

број/слово: 1-690

напомена: Генерални конзулат у Кејптауну има само поверљиви деловодни протокол

2 ПОВЕРЉИВИ ДЕЛОВОДНИК ЗА 1941, 1942 И 1943.

година: 1941-1943.

датум: 19.11.-31.12.1941; 1942; 1943;

број/слово: 691-810; 1-1160; 1-1121;

РЕГИСТАР ФИНАНСИЈСКОГ ПОСЛОВАЊА

3 БЛАГАЈНИЧКА КЊИГА

година: 1942-1946

датум: 15.07.1942-01.10.1946.

**ИНДЕКСИ
АРХИВСКЕ ГРАЂЕ ФОНДА**

ИМЕНСКИ ИНДЕКС**А**

АВАКУМОВИЋ

5

АДАМС А., БИВШИ БРИТАНСКИ ТРГОВИНСКИ
КОМЕСАР У БУКУРЕШТУ

1, 2, 5, 9

АЏЕМОВИЋ АСПАЗИЈА, ПРЕДСТАВНИК
ЛОНДОНСКОГ ОДБОРА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ
ЦРВЕНОГ КРСТА ЗА ЈАУ И ПРЕДСЕДНИЦА
ОДБОРА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ЖЕНА

10, 12

АЏЕМОВИЋ БРАНКО, ПРЕДСТАВНИК
ЛОНДОНСКОГ ОДБОРА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ
ЦРВЕНОГ КРСТА ЗА ЈАУ

5, 6, 11, 12

АПОЊИ М. ГРОФИЦА

21

ББАБАРЕВИЋ ЈЕРОНИМ, КАПЕТАН ЈУГ. БРОДА
"СУПЕТАР"

16

БАБИЋ ДУШАН, ШЕФ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ВОЈНЕ
МИСИЈЕ У ЈАУ

14, 15

БАЈЛ (VAN DER BYLE), МИНИСТАР У ВЛАДИ
ЈАУ

2

БАЊАНИН ЈОВАН

1, 5

БАСЕРЕК (BASEREQUE), АРГЕНТИНСКИ
ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛ У ЈАУ

21

БЛАЖИЋ ЂОРЂЕ

15

БЛАХОВСКИ, ЧЕХОСЛОВАЧКИ ГЕНЕРАЛНИ
КОНЗУЛ У КЕЈПТАУНУ

1, 21

БЛЕКИ (BLAKIE A.), ПОЧАСНИ КОНЗУЛ КЈ У
ДУРБАНУ

6, 11, 12, 16, 26, 28

БОДЕНШТАЈН, ПОМОЋНИК МИНИСТРА
ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА ЈАУ

1, 2

БРИНТОН, ГРАДОНАЧЕЛНИК КЕЈПТАУНА

1

БРОЗ ЈОСИП-ТИТО

18

БУДИСАВЉЕВИЋ СРЂАН

1, 5, 10, 11, 23

БУЛИ И. (BULLY I.H.), ПРЕДСЕДНИЦА ОДБОРА
ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ЖЕНА ОД 1944.

12

БУЛИ ХЕНРИ (HENRY BULY), СЛУЖБЕНИК
МИП-А КЈ

6

ВВАДИНГТОН ЏОН (JOHN WADDINGTON),
ГУВЕРНЕР СЕВЕРНЕ РОДЕЗИЈЕ

2, 4, 21

VAN SWINDERN, ХОЛАНДСКИ ГЕНЕРАЛНИ
КОНЗУЛ У КЕЈПТАУНУ

21

ВУКОТИЋ

15

Г

ГАВРИЛОВИЋ МИЛАН

5

ГАВРИЛОВИЋ СТОЈАН, ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛ У
КЕЈПТАУНУ 1941/1942

10, 12, 14, 18, 22, 23, 26, 28

ГРОЛ МИЛАН

5

ГУД (GOOD R.) ПОТПРЕДСЕДНИК
ЈУЖНОАФРИЧКОГ ЦРВЕНОГ КРСТА

9, 10

ДДАНКАН П. (DUNCAN PATRIC), ГЕНЕРАЛНИ
ГУВЕРНЕР ЈАУ

1, 21, 22

ДАРЛАН

21

ДЕ ВАЛЕРА, ИРСКИ ПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ

2

ДЕ ВЕТ (DE WET), ЗАМЕНИК ГУВЕРНЕРА ЈАУ

2

ДЕ ГОЛ

21

ДЕМБИЦКИ, ПОЉСКИ ПОСЛАНИК ПРИ ВЛАДИ
КЈ У ЛОНДОНУ
21

ДЕНБИ (DENBY), АМЕРИЧКИ КОНЗУЛ У УНИЈИ
5

ДЕРБИШАЈР (DARBYSHIRE J.), АРХИЕПИСКОП
КЕЛПТАУНА И ПОЧАСНИ ПРЕДСЕДНИК
ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПОТПОРНОГ ДРУШТВА
9, 11, 19

ДРАГУТИНОВИЋ Д.
6, 8

Ђ

ЂУКАНОВИЋ МИЛО, ШЕФ ЈУГОСЛОВЕНСКОГ
ВОЈНОГ ДЕПОА У КЕЛПТАУНУ
1, 5, 6, 13, 14

ЂУРИШИЋ МИЛУТИН, ВРШИЛАЦ ДУЖНОСТИ
ГЕНЕРАЛНОГ КОНЗУЛА У КЕЛПТАУНУ 1945-
27, 28

Е

ЕКХАРДТ ТИБОР
21

Ж

ЖИВКОВИЋ ПЕТАР
5

ЖИЖИЋ Д.
19

З

ЗУБЕРТ (JOUBERT F. A.), АДМИНИСТРАТОР
ПРОВИНЦИЈЕ КЕЛП
1, 9

И

ИДН (EDEN ANTHONY)
21

ИЛИЋ БОГОЉУБ
13

Ј

JANNEN, БЕЛГИЈСКИ ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛ У
ЈАУ
21

ЈЕВТИЋ БОГОЉУБ
3, 5, 23, 27

ЈОВАНОВИЋ СЛОБОДАН
1, 10, 14, 20, 21, 25

ЈУРИНЧИЋ С., ПРЕДСЕДНИК РОДЕЗИЈАНСКОГ
ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ДРУШТВА (САЛСБЕРИ)
3, 14

К

КАРАЂОРЂЕВИЋИ

АЛЕКСАНДАР I, КРАЉ
4

АЛЕКСАНДАР, ПРИНЦ (СИН КНЕЗА ПАВЛА)
14, 15, 19

ПАВЛЕ, КНЕЗ
2, 3, 19, 24

ПЕТАР II, КРАЉ
13, 18-22, 25

КАРЛОВИЋ МАТО, ПРЕДСЕДНИК
ЈУГОСЛОВЕНСКОГ НАПРЕДНОГ КЛУБА
(ЈОХАНЕСБУРГ)
3, 9

КАТРУ ГЕНЕРАЛ, ФРАНЦУСКИ ГЕНЕРАЛНИ
ДЕЛЕГАТ НА ЛЕВАНТУ
21

КИНКЕЈД (KINCAID P. F.), КОМЕСАР ЗА
ИМИГРАЦИОНЕ ПОСЛОВЕ ЈАУ
1, 6, 21

КИЧИНЕР (KITCHENER W. A.), ШЕФ ЦАРИНЕ ЈАУ
6

КНЕЖЕВИЋ, МИНИСТАР ДВОРА КЈ
19

КОКРЕН (СОСКРАМ), ПОЛИТИЧКИ СЕКРЕТАР
БРИТАНСКОГ ВИСОКОГ КОМЕСАРА У УНИЈИ
1

КОМАДИНОВИЋ РАДОСЛАВ
6

КОНВЕЈ (CONVEY J. L.), СЕКРЕТАР ЗА
ИМИГРАЦИОНЕ ПОСЛОВЕ (PRINCIPAL
IMMIGRATION OFFICER)
5

КОРУНИЋ, СЕКРЕТАР ЈУГОСЛОВЕНСКОГ
НАПРЕДНОГ КЛУБА
3, 4, 10

КОСАНОВИЋ САВА
8, 5, 25

КРЕК МИХА
5, 20

КРЊЕВИЋ ЈУРАЈ
5, 20

Л

ЛАЈБРАНТ (SIDNEY ROBBY LEIBRANDT),
ЈУЖНОАФРИЧКИ ДИСИДЕНТ
2

ЛЕПКОВСКИ, ПОЉСКИ ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛ У
ПРЕТОРИЈИ

1, 21

ЛИСТ, НЕМАЧКИ ЗАПОВЕДНИК У СРБИЈИ

1

ЛОЗИЋ КРСТА, ШЕФ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ
КУРСЕВА ЗА ТРЕНАЖУ ВАЗДУХОПЛОВНОГ
ОСОБЉА, ЈОХАНЕСБУРГ

15

ЛОРЕНС (LAWRENCE), МИНИСТАР У ВЛАДИ
ЈАУ

2

ЛУКА КАРЕЛ

5, 6

ЛУКОВИЋ ЛУКА, ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛ У
КЕЈПТАУНУ 1942/1943

5, 14, 22, 26-28

М

МАКСИМОВИЋ

5

МАЛАН Д.Ф, ВОЂА ЈУЖНОАФРИЧКЕ
ОПОЗИЦИЈЕ (УЈЕДИЊЕНА НАЦИОНАЛНА
ПАРТИЈА - HERENIGDE PARTY)

2, 21

МАЛЕ (MALLETT), ПРЕДСТАВНИК ДЕ ГОЛА У
УНИЈИ

21

МАРКОВИЋ БОЖА

5

МАТЕЈИЋ МИХАЈЛО

3

МЕКГИЛВРЕЈ (MCGILLVRAJ J.C.), КАНАДСКИ
ТРГОВИНСКИ КОМЕСАР

5

МЕШТРОВИЋ ИВАН

17

МИЛИЋ ЧЕДОМИР

24

МИРКОВИЋ БОРА

15, 20

МИРОШЕВИЋ-СОРГО НИКО

12

МИХАИЛОВИЋ ДРАГОЉУБ

2, 8, 17, 18, 20, 25

МОАЧАНИН С.

5, 19

МОХОРОВЧИЋ

3

МУСОЛИНИ БЕНИТО

21

Н

НЕДИЋ МИЛАН

17, 18

НИКОЛУДИС, ГРЧКИ ПОСЛАНИК У ЈАУ

21

НИНЧИЋ МОМЧИЛО

1, 2, 5, 10, 13, 17, 24, 28

НОЈХАУЗЕН

17, 18

П

ПАВЛОВИЋ КОСТА

5

ПЕЈОВИЋ ЈОВАН, ПРЕДСЕДНИК СЛОВЕНСКЕ
ЗОРЕ

4

ПЕЈОВИЋ ЈОВАН, ПРЕДСЕДНИК СЛОВЕНСКЕ
ЗОРЕ, ЈОХАНЕСБУРГ

3, 9

ПЕТЕН

21

ПЕТРОВИЋ ДУШАН, ВРШИЛАЦ ДУЖНОСТИ
ГЕНЕРАЛНОГ КОНЗУЛА У КЕЈПТАУНУ

12, 27, 28

ПИРРОУ, ВОЂА ОПОЗИЦИОНЕ СТРАНКЕ, НЕУ
ОРДЕР ПАРТУ

2

ПИТЕРС (PIETERS), БРИТАНСКИ ТРГОВИНСКИ
КОМЕСАР

2

ПРОТИЋ ДРАГАН

5

ПУРИЋ БОЖИДАР

1, 6, 18

Р

РАКИЋ ПУКОВНИК

14

РАШИЋ ВЕРА

5, 6

РАШИЋ СВЕТОЗАР

5, 6, 21

РОЖЂАЛОВСКИ ВЛАСТИМИР

5, 19

РУЗВЕЛТ

1, 2, 19, 23

С

САЛПЕЛ (SEIPPEL T.L.), ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛ
НОРВЕШКЕ У КЕЛПТАУНУ И ДОАЈЕН
КОНЗУЛАРНОГ КОРА

26

САФТИЋ М., ПРЕДСЕДНИК ЈУГОСЛОВЕНСКОГ
РАДНИЧКОГ КУЛТУРНОГ КЛУБА (ПРЕТОРИЈА)

4

СВИТ (SWEET. S), СЕКРЕТАР ЈУЖНОАФРИЧКОГ
ЦРВЕНОГ КРСТА

9, 10

СИМИЋ БОЖИН

21

СИМОВИЋ ДУШАН

7, 20, 23, 24

СИМОНИН (MAURICE DE SIMONIN), ПОСЛАНИК
ФРАНЦУСКЕ ВЛАДЕ (ВИШИ) У ПРЕТОРИЈИ

21

СИНОВИЋ ЂОРЂЕ, ПОЧАСНИ КОНЗУЛ КЈ У
ПРЕТОРИЈИ

1, 3, 5, 6, 9, 11, 26, 28

СИТЕРС (P.H.S SITTERS), КАПЕЛАН
БРИТАНСКОГ ПОСЛАНСТАВА У БЕОГРАДУ И
СЕКРЕТАР ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПОТПОРНОГ
ДРУШТВА У ЈАУ

1, 5, 7, 9, 11, 12, 22

СМАТС ЈАН КРИСТИЈАН (I. C. SMUTS) ГЕНЕРАЛ,
ПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ ЈУЖНОАФРИЧКЕ УНИЈЕ

1-3, 15, 20, 21, 23, 26

СМИЉАНИЋ, ПОСЛАНИК КЈ У КАИРУ

5, 13, 14

СНОЈ ФРАНЦ

5, 20

СПАЧЕК, БИВШИ ПОСЛАНИК ЧЕХОСЛОВАЧКЕ
У КЈ

21

СТАЛАРД (STALLARD), ВОЂА ДОМИНИОН
СТРАНКЕ

2

СТЕНЛИ ХЕРБЕРТ (STANLY H.), ГУВЕРНЕР
ЈУЖНЕ РОДЕЗИЈЕ

2

СТОЈАНОВИЋ БОЖИДАР, ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛ
У КЕЛПТАУНУ 1943/1944

22, 27, 28

СТОЈКОВИЋ ДРАШКО, ДЕЛЕГАТ МИНИСТРА
ФИНАНСИЈА ПРИ Г. КОНЗУЛАТУ У КЕЛПТАУНУ
1941.

7, 26

СТРАЈДОМ (STRYDOM J.G.), ЈЕДАН ОД ВОЂА
ЈУЖНОАФРИЧКЕ ОПОЗИЦИЈЕ

2

СУБОТИЋ

14

Т

ТЕНЕР (TANNER), КОМАНДАНТ ПРОВИНЦИЈЕ
КЕЛП

13

ТРИФУНОВИЋ МИЛОШ

1-3, 5, 7, 8, 20

Ф

ФОН ХУТЕН УРЛИХ, ВОЂА "СЛОБОДНИХ
НЕМАЦА" У ЈАУ

21

ФОТИЋ КОНСТАНТИН

5, 16

ФУРЛАН БОРИС

5

Х

ХАРЛЕК ЛОРД, БРИТАНСКИ ВИСОКИ КОМЕСАР
ЗА ЈАУ

1, 2

ХЕРЦОГ (HERZOG) ГЕНЕРАЛ, БИВШИ
ПРЕДСЕДНИК ВЛАДЕ ЈУЖНОАФРИЧКЕ УНИЈЕ И
ВОЂА АФРИКАНЕР ПАРТУ

2

ХИГИНС Г. (HIGGINS GODFREY), ПРЕМИЈЕР
ЈУЖНЕ РОДЕЗИЈЕ

14

ХИТЛЕР АДОЛФ

21

ХОФМАЈЕР (НОФМЕЈЕР), МИНИСТАР
ФИНАНСИЈА ЈАУ

1, 2

ХОФМАЈЕР А.Б.(А.В.НОМЕЈЕР), ПОЧАСНИ
КОНЗУЛ КЈ У ЈОХАНЕСБУРГУ

1, 3, 10, 11, 26, 28

ХРИСТИЋ А.

11

ХУСЕРЛ Х. (HELMUT HUSSERL), ВОЂА
"СЛОБОДНЕ АУСТРИЈЕ" У ЈАУ

21

Ц

ЦАНКАР ИЗИДОР

7

Ч

ЧЕРЧИЛ

1, 2, 23

ЧОК
5

ЧУБРИЛОВИЋ БРАНКО
1, 5, 23

Ц

ЦЕЈМС (JAMES W.), ГРАДОНАЧЕЛНИК
КЕЈПТАУНА
10

ЏОНС С. (JONES SALISBURY), ШЕФ БРИТАНСКЕ
ВОЈНЕ МИСИЈЕ У УНИЈИ

14

Ш

ШУБАШИЋ ИВАН
1, 3, 5, 12, 18, 23, 27

ГЕОГРАФСКИ ИНДЕКС

А

АБИСИНИЈА
14

АНКАРА
24

АРГЕНТИНА
15

АТИНА
20

Б

БАЛЕВЕЈО (BULAWAYO), ЈУЖНА РОДЕЗИЈА
15

БАЛКАН
13, 17

БАРИ
12

БЕЛГИЈСКИ КОНГО
3, 8, 11, 15, 25, 26

БЕОГРАД
8, 17, 18

БЕРН
6, 8

БРАЗАВИЛ (BRAZZAVILLE), БЕЛГИЈСКИ КОНГО
12

БУГАРСКА
1, 21, 23, 24

БУДИМПЕШТА
5

БУЕНОС АИРЕС
15

БУКУРЕШТ
5

В. БРИТАНИЈА
1, 2, 6, 13, 14, 16, 23

В

ВАШИНГТОН
5, 14, 16

ВОЈВОДИНА
17

Г

ГРЧКА
17, 19, 21, 23

Д

ДАКАР
16

ДАЛМАЦИЈА
3, 17, 18

ДУРБАН
3, 6, 9, 11, 12, 16, 24, 26, 27

Е

ЕГИПАТ
7, 8, 14

Ж

ЖЕНЕВА
6, 10, 11

И

ИРСКА
2

ИТАЛИЈА
11-13, 18, 21, 24

Ј

ЈЕРУСАЛИМ
5, 6, 13, 20

ЈОХАНЕСБУРГ
1, 3, 4, 8, 9, 11, 12, 15, 20, 24, 25, 26, 27

ЈУГОСЛАВИЈА
2, 8, 17-20, 22-25

ЈУЖНА РОДЕЗИЈА
2-4, 8, 10, 12, 14, 15

ЈУЖНОАФРИЧКА УНИЈА (THE UNION OF SOUTH AFRICA)
1-3, 5, 6, 8, 19, 20, 22

К

КАИРО
3, 5, 7, 10-13, 20, 26, 27

КАНАДА
5, 7, 13

КЕЛП (САРЕ), ПРОВИНЦИЈА УНИЈЕ
2

КЕЛПТАУН (САРЕ TOWN САРЕТOWN, КЕРТАУН),
ЛЕГИСЛАТИВНИ ЦЕНТАР ЈУЖНОАФРИЧКЕ
УНИЈЕ
1, 6, 14, 15, 22, 26, 27

КЕНИЈА
14, 19

КИТВЕ (КИТВЕ), СЕВЕРНА РОДЕЗИЈА
4

КОПЕРБЕЛТ (COPPERBELT), СЕВЕРНА
РОДЕЗИЈА
4

КОСОВО
18

Л

ЛИБАН
21

ЛИБИЈА
21

ЛИСАБОН
5, 6, 8, 10

ЛОНДОН
1, 5, 7, 8, 11, 15, 18, 19, 25-27

ЛОРЕНЦО МАРКЕС (LOURENCO MARQUES)
ПОРТУГАЛСКИ МОЗАМБИК
3, 5, 6, 10, 16

ЛОШИЊ
18

ЛУАНСИА, СЕВЕРНА РОДЕЗИЈА
3, 4

ЛУСАКА
2, 25

М

МАЂАРСКА
1, 21, 24

МОНТРЕАЛ
6

МОСКВА
5, 21, 24

МУИСЕНБУРГ
3

Н

НАТАЛ, ПРОВИНЦИЈА УНИЈЕ
2

НЕМАЧКА
11, 24

НОРВЕШКА
21

Њ

ЊУЈОРК
5, 16, 25

О

ОРИНЦ (ORANGE FREE STATE), ПРОВИНЦИЈА
УНИЈЕ
2

П

ПАЛЕСТИНА
6, 7

ПАРЛ (РААРЛ), ГРАД У БЛИЗИНИ КЕЛПТАУНА
3

ПИТЕРМАРИЦБУРГ (PIETERMARICBURG), ГРАД У
УНИЈИ МЕСТО ВОЈНОГ ЛОГОРА
15

ПОРТУГАЛИЈА
6

ПОРТУГАЛСКА ИСТОЧНА АФРИКА
6

ПРЕТОРИЈА (PRETORIA), АДМИНИСТРАТИВНИ
ЦЕНТАР ЈУЖНОАФРИЧКЕ УНИЈЕ
1, 3, 6, 8, 9, 11, 14, 20, 24, 26, 27

Р

РАВНА ГОРА
18

РИМ
24

С

САД
1, 2, 5, 21, 25

САЈМОНСТАУН (SIMONSTOWN)
1, 5, 13

САЛСБЕРИ (SALISBURY), ЈУЖНА РОДЕЗИЈА
2, 3, 9, 14

СЕВЕРНА РОДЕЗИЈА
2-4, 6, 10, 14, 15

СИРИЈА
5, 21

СКОТСБУРГ (SCOTSBURG)
3

СОФИЈА
5

СРБИЈА
17, 18

СРЕДЊИ ИСТОК
14, 15, 19

СССР
1, 3, 6, 18, 21

СТЕЛЕНБОШ
1, 9

Т

ТЕХЕРАН
14

ТРАНСВАЛ, ПРОВИНЦИЈА УНИЈЕ
1-3

ТРИНИДАД
5

ТУРСКА
8

Ф

ФИНСКА
21

ФРАНЦУСКА
16, 21

Х

ХЕРКУЛЕС
1

ХОЛАНДИЈА
14, 21

ХРВАТСКА
18, 21

Ц

ЦАРИГРАД
5, 17

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ИНДЕКС**А**

АВНОЈ
18

АДМИРАЛИТЕТ В. БРИТАНИЈЕ У УНИЈИ
(NAVAL INTELLIGENCE OFFICE)
5, 16

АМБАСАДА КАНАДЕ У ЈАУ
5

АМБАСАДА КЈ У ЛОНДОНУ
12, 27

АМЕРИЧКИ ИНФОРМАЦИОНИ ЦЕНТАР (USA
OFFICE OF INFORMATION)
25

АМЕРИЧКИ РАТНИ ПОТПОРНИ ФОНД (WAR
RELIEF DEPARTMENT OF USA)
10

АФРИКАНЕР СТРАНКА (AFRIKANER PARTY)
2

Б

БЕЛГИЈСКИ ПОТПОРНИ ФОНД (BELGIAN
RELIEF FUND)
12

БРИТАНСКА ВОЈНА МИСИЈА
14

БРИТАНСКИ ВИСОКИ КОМЕСАР
5

БРИТАНСКИ ЦРВЕНИ КРСТ
11

Г

ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛАТ КЈ У КЕЈПТАУНУ
22, 23, 26-28

ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛАТ КЈ У ЈЕРУСАЛИМУ
5, 6, 8

ГЕНЕРАЛНИ КОНЗУЛАТ ФИНСКЕ У КЕЈПТАУНУ
21

ГЕНЕРАНИ КОНЗУЛАТ КЈ У МОНТРЕАЛУ
6

ГРЧКА ВЛАДА
19

Д

ДРУШТВО НАРОДА
1

Е

ЕГОСА (THE EMPIRE GROUP OF SOUTH AFRICA)
2, 25

ЕМИГРАНТСКА ВЛАДА
17-20, 23

Ј

ЈУГОСЛОВЕНСКА ВОЈНА МИСИЈА
14, 15

ЈУГОСЛОВЕНСКИ БРОДСКИ ОДБОР, ЊУЈОРК
16

ЈУГОСЛОВЕНСКИ ВОЈНИ ДЕПО
1, 14

ЈУГОСЛОВЕНСКИ НАПРЕДНИ КЛУБ,
ЈОХАНЕСБУРГ
1, 3, 4, 9, 10

ЈУГОСЛОВЕНСКИ ОДБОР (ДРУШТВО) ЦРВЕНОГ
КРСТА У ЈАУ (THE YUGOSLAV RED CROSS
SOCIETY IN THE UNION OF SOUTH AFRICA)
1, 9, 10

ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПОТПОРНИ ФОНД (THE
YUGOSLAV RELIEF FUND)
3, 9

ЈУГОСЛОВЕНСКИ РАДНИЧКИ КУЛТУРНИ КЛУБ
(THE YUGOSLAV WORKMAN'S CULTURAL
CLUB), ПРЕТОРИЈА
1, 3, 4, 10, 14

ЈУГОСЛОВЕНСКО ПОТПОРНО ДРУШТВО (THE
YUGOSLAV RELIEF SOCIETY) У ЈАУ
11, 12

ЈУЖНОАФРИЧКА ВЛАДА
1, 19, 20, 23

ЈУЖНОАФРИЧКА ЦАРИНА (OFFICE OF THE
UNION CUSTOM)
6

ЈУЖНОАФРИЧКИ ЦРВЕНИ КРСТ (SOUTH
AFRICAN RED CROSS SOCIETY)
8-11

ЈУЖНОАФРИЧКО УДРУЖЕЊЕ
УНИВЕРЗИТЕТСКИХ ЖЕНА
7

К

КАНЦЕЛАРИЈА ВИСОКОГ КОМЕСАРА В.
БРИТАНИЈЕ У ЈАУ
14, 26

КОМАНДА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ТРУПА НА
СРЕДЊЕМ ИСТОКУ
13, 15

КОМНАДА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ КУРСЕВА ЗА
ТРЕНАЖУ ВАЗДУХОПЛОВНОГ ОСОБЉА,
ЈОХАНЕСБУРГ
15

КОНЗУЛАТ ЈАУ У КАИРУ
6

КОНЗУЛАТ САД У ЈАУ
5

М

МЕЂУНАРОДНИ ЦРВЕНИ КРСТ
11

МИНИСТАРСТВО ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА ЈАУ
(DEPARTMENT OF EXTERNAL AFFAIRS)
14

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
ЈАУ, ОДЕЉЕЊЕ ЗА ИМИГРАЦИОНЕ ПОСЛОВЕ
(DEPARTMENT OF INTERIOR IMMIGRATION
OFFICE)
5, 26

МИНИСТАРСТВО ВОЈСКЕ И МОРНАРИЦЕ КЈ
13

МИНИСТАРСТВО ИНОСТРАНИХ ПОСЛОВА ЈАУ
(DEPARTMENT OF EXTERNAL AFFAIRS)
1, 3, 5, 6, 26

МИНИСТАРСТВО ОДБРАНЕ ЈАУ (DEPARTMENT
OF DEFENCE)
3, 13, 15

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЕТЕ ЈАУ (DEPARTMENT
OF PUBLIC EDUCATION)
7

МИНИСТАРСТВО РАТНОГ ТРАНСПОРТА В.
БРИТАНИЈЕ
16

Н

НАРОДНО-ОСОБОДИЛАЧКИ ОДБОР,
ЈОХАНЕСБУРГ
15

НЕЗАВИСНА МАЂАРСКА (ЊУЈОРК)
21

НКОЈ
18

О

ОДБОР (ДРУШТВО) ЈУГОСЛОВЕНСКОГ
ЦРВЕНОГ КРСТА У ЛОНДОНУ
9, 10

ОДБОР ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ЖЕНА (ГОСПОЉА)
10-12

ОДБОР ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ЦРВЕНОГ КРСТА У
ЛИСАБОНУ
8

П

ПАРЛАМЕНТ ЈАУ (THE HOUSE OF ASSEMBLY)
2

ПОДОДБОР ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ЦРВЕНОГ КРСТА
У ЛОНДОНУ
11

ПОСЛАНСТВО КЈ У БУЕНОС АИРЕСУ
15

ПОСЛАНСТВО КЈ У БЕРНУ
8

ПОСЛАНСТВО КЈ У ВАШИНГТОНУ
16

ПОСЛАНСТВО КЈ У КАИРУ
6, 13

ПОЧАСНИ КОНЗУЛАТ КЈ У ДУРЪАНУ
28

ПОЧАСНИ КОНЗУЛАТ КЈ У ЈОХАНЕСБУРГУ
28

ПОЧАСНИ КОНЗУЛАТ КЈ У ПРЕТОРИЈИ
28

Р

РАФ
8, 15

РОДЕЗИЈАНСКА ЈУГОСЛОВЕНСКА
ПРИЈАТЕЉСКА ЛИГА (RHODESIAN YUGOSLAV
AMITY LEAGUE)
12

РОДЕЗИЈАНСКО ЈУГОСЛОВЕНСКО ДРУШТВО,
САЛСБЕРИ
3, 4, 8, 14

С

СААФ (SOUTH AFRICAN AIR FORCE),
ЈУЖНОАФРИЧКА АВИЈАЦИЈА
14, 15

СЛО(А)ВЕНСКА ЗОРА ЈОХАНЕСБУРГ
3, 4, 9-11

СЛОБОДНА АУСТРИЈА
21

СЛОБОДНА НЕМАЧКА
21

СЛОБОДНА ФРАНЦУСКА
21

СТРАНКА НОВОГ ПОРЕТКА (NEW ORDER
PARTY)
2

У

УДРУЖЕЊЕ ЈУЖНОАФРИЧКЕ ИНДУСТРИЈСКЕ
КОМОРЕ
2

УЈЕДИЊЕНА ЈУЖНОАФРИЧКА СТРАНКА
(UNITED SOUTH AFRICAN PARTY)
2

УЈЕДИЊЕНА НАЦИОНАЛНА СТРАНКА (UNITED
NATIONAL PARTY)
2

УНРА
12

Ф

ФОНД ЗА МЕДИЦИНСКУ ПОМОЋ РУСИЈИ
(MEDICAL AID FOR RUSSIA FUND)
10

ФОНД ЗА ПОМОЋ ЈУГОСЛОВЕНСКОЈ
ПАРТИЗАНСКОЈ ВОЈСЦИ И ОДБОР ЗА
МЕДИЦИНСКУ ПОМОЋ (THE FUND FOR THE
YUGOSLAV PARTISAN ARMY RELIEF AND
MEDICAL AID COMMITTEE)

12

ФОРИН ОФИС (FOREIGN OFFICE)
5

ФРАНЦУСКА ВЛАДА У ВИШИЈУ
21

ФРАНЦУСКИ НАЦИОНАЛНИ КОМИТЕТ
21

Х

ХРИШЋАНСКА ЗАЈЕДНИЦА МЛАДИХ ЉУДИ У
ЈУГОСЛАВИЈИ (YMCA, YOUNG MAN'S
CHRSTIAN ASSOTIATION)

7, 9

Ц

ЦЕНТРАЛНИ НАЦИОНАЛНИ КОМИТЕТ КЈ
(ЦНККЈ)
18

ЦЕНТРАЛНИ ОДБОР ЈУГОСЛОВЕНСКОГ
ЦРВЕНОГ КРСТА
11

ТЕМАТСКИ ИНДЕКС

- Г**
 ГЕНЕРАЛ СМАТС
 1, 2
- Д**
 ДЕЛОВАЊЕ СТРАНИХ, НЕВЛАДИНИХ
 ОРГАНИЗАЦИЈА У УНИЈИ
 1
 ДИПЛОМАТСКО-КОНЗУЛАРНИ КОР У ЈАУ
 21
 ДОБРОВОЉЦИ
 15
- З**
 ЗЛОЧИНИ У НДХ
 18
- И**
 ИНФОРМАЦИЈЕ ПРЕКО ЦРВЕНОГ КРСТА
 8
 ИТАЛИЈАНСКИ ЗАРОБЉЕНИЦИ У УНИЈИ
 1, 13
 ИТАЛИЈАНСКИ ЗАРОБЉЕНИЦИ У УНИЈИ И Ј.
 РОДЕЗИЈИ
 14
- Ј**
 ЈЕВРЕЈСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ
 1, 5, 6
 ЈУГОСЛОВЕНИ У ЈУЖНОЈ АФРИЦИ
 4
 ЈУГОСЛОВЕНИ У ЈУЖНОЈ РОДЕЗИЈИ
 8, 14
 ЈУГОСЛОВЕНИ У ЈУЖНОЈ РОДЕЗИЈИ И
 БЕЛГИЈСКОМ КОНГУ
 3
 ЈУГОСЛОВЕНИ У УНИЈИ
 8
 ЈУГОСЛОВЕНСКА ДРУШТВА У ЈУЖНОЈ
 АФРИЦИ
 3, 4
 ЈУГОСЛОВЕНСКА КОЛОНИЈА У УНИЈИ
 1
- ЈУГОСЛОВЕНСКЕ ИЗБЕГЛИЦЕ
 1
 БОРАВАК У УНИЈИ
 5
 ВИЗНИ РЕЖИМ
 5, 6
 ПУТОВАЊЕ
 5, 6
 СТАВ ВЛАДЕ ЈАУ
 6
 ШКОЛОВАЊЕ ДЕЦЕ
 7
- ЈУГОСЛОВЕНСКИ БРОДОВИ
 16
- ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПОТПОРНИ ФОНД
 9
- ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПОЧАСНИ КОНЗУЛИ
 3
- ЈУЖНОАФРИЧКА ВОЈСКА
 2
- К**
 КАИРСКА АФЕРА
 15
 КНЕЗ ПАВЛЕ У ИНТЕРНАЦИЈИ
 19
 КРАЉ ПЕТАР II
 19
- М**
 МОБИЛИЗАЦИЈА
 1, 13-15
- О**
 ОДНОСИ КЈ И ГРЧКЕ
 21
 ОДНОСИ КЈ И ЈУЖНОАФРИЧКЕ УНИЈЕ
 1
 ОДНОСИ КЈ И СССР
 21
 ОДНОСИ КЈ И ФРАНЦУСКЕ
 21
 ОПШТА РАТНА СИТУАЦИЈА
 1, 21, 23-25

- П**
- ПАРТИЗАНСКИ ПОКРЕТ
18
- ПОЛИТИЧКЕ ПРИЛИКЕ У СРБИЈИ
17
- ПОЛИТИЧКЕ СТРАНКЕ УНИЈЕ
2
- ПОЛИТИЧКИ РАЗВОЈ ЈАУ У ПРВОЈ ПОЛОВИНИ
20. ВЕКА
2
- ПОЛИТИЧКИ СТАВОВИ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ
ИСЕЉЕНИКА
3
- ПОЛИТИЧКИ СУКОБИ У ЈУГОСЛОВЕНСКОЈ
КОЛОНИЈИ
3, 4
- ПОЛИТИЧКИ СУКОБИ У УНИЈИ
2
- ПОМОЋ ЗАРОБЉЕНИЦИМА И ЗЕМЉИ
9-12
- ПОМОЋ ЦИВИЛИМА У ЈУГОСЛАВИЈИ
17
- ПОСЕТА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ МИНИСТАРА
ЈУЖНОАФРИЧКОЈ ВЛАДИ
20
- ПОЧАСНИ КОНЗУЛАТИ КЈ У ЈАУ
28
- ПРИРЕДБЕ
22
- ПРОМЕНА ИМЕНА ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ЦРВЕНОГ
КРСТА У УНИЈИ
11
- ПРОПАГАНДНА ДЕЛАТНОСТ
23, 24
- ПРОТОКОЛ
22
- Р**
- РАВНОГОРСКИ ПОКРЕТ
18
- РАД ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ВОЈНОГ ДЕПОА И
ВОЈНЕ МИСИЈЕ
14
- РАД ВОЈНЕ МИСИЈЕ
15
- РАД ГЕНЕРАЛНОГ КОНЗУЛАТА У КЕЈПТАУНУ
26, 27
- РАД ЈУГОСЛОВЕНСКОГ ПОТПОРНОГ ДРУШТВА
12
- РАД ОДБОРА ЈЦК У УНИЈИ
10
- РЕАКЦИЈЕ ЕМИГРАНТСКЕ ВЛАДЕ НА
ДОГАЂАЈЕ У ЗЕМЉИ
20
- РЕПАТРИРАЊЕ
15, 27
- С**
- СПОЉНА ПОЛИТИКА ЕМИГРАНТСКЕ ВЛАДЕ
20
- СПОЉНА ПОЛИТИКА ЈУЖНОАФРИЧКЕ ВЛАДЕ
21
- СПОЉНА ПОЛИТИКА УНИЈЕ
2
- СТАЊЕ У ЈУГОСЛАВИЈИ
8, 18, 20, 23
- АПРИЛСКИ РАТ
17
- ЗЛОЧИНИ ОКУПАТОРА
17, 18
- ПИСАЊЕ СТРАНЕ ШТАМПЕ
24, 25
- СТАЊЕ У ЈУГОСЛОВЕНСКОЈ КОЛОНИЈИ
3
- СТАЊЕ У СРБИЈИ
18
- СТАЊЕ У УНИЈИ
2
- СТАТУС ЈУЖНЕ РОДЕЗИЈЕ
2
- СТАТУС ЈУЖНОАФРИЧКЕ УНИЈЕ
2
- СТАТУС СЕВЕРНЕ РОДЕЗИЈЕ
2
- У**
- УНУТРАШЊА ПОЛИТИКА ЈУЖНОАФРИЧКЕ
УНИЈЕ
2

Генерални конзулат Краљевине Југославије у Кејптауну

штампа

Архив Србије и Црне Горе

припрема за штампу

Реферат за примену информационих технологија

унос текста

Лидија Опојевлић

прелом текста

Татјана Вукелић

Ленка Чуровић

софтвер

Microsoft Windows 2000 SP4

Microsoft Word 2000

писмо

Times_New_Roman

хардвер

персонални рачунар Intel (R) Pentium 4

ласерски штампач Laser Jet 5000N

штампање завршено

септембра 2005. године

БЕОГРАД, Васе Пелагића 33

Телефони:

Централа 3690-252, 3690-253, 3690-261, 3690-262

Директор 3691-007

Факс 652-740